Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXVI. Ч. 63. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 21-го БЕРЕЗНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 21, 1979 No. 63. VOL. LXXXVI.

Підготовляють Конференцію ПКУС-у

Анн, Арбор, Міч. (Ася Гумецька). — Цього року Постійна Конференція Українських Студій матиме своє засідання 25-го, 26-го та 27-го травня ц. р. Голови секцій, професори Михайло Воскобійник (Суспільні науки), Асу Гемецька (Мовно-літературна секція) та Дмитро Штогрин (Бібліографічна секція) займаються підготовою програми і відбули декілька нарад, особистих та телефонічних. Остання нарада відбулась у Ню Йорку під час Славістичної Конференції та Конференції Викладачів Сучасних мов, 30-го грудня 1978 р.

Секція Суспільних наук плянує мати загальну тему „Україна як об'єкт міжнародних відносин та договорів". Пропонуються такі теми для доповідей: „Міжнародні взаємини за княжих часів", „Міжнародні взаємини Б. Хмельницького"; „Україна в міжнародних взаєминах в епоху Мазепи"; „Взаємини Запоріжжя з Туреччиною і Кримом"; „Теоретичні обгрунтування розподілів Польщі"; „Україна у міжнародних відносинах напередодні Першої світової війни"; „Україна в Берестейському договорі"; „Україна у Версальських договорах"; „Україна у Варшавському договорі"; „Україна в Ризькому договорі"; „Україна в Ялті"; „Україна в Сан-Франсіско та в Об'єднаних Націях"; „Україна в установленні кордонів з Польщею, Чехо-Словаччиною і Румунією у 1945-46 роках" та „Сьогоднішній стан України в дипломатичних і консулярних зносинах". Для економістів пропонується загальна тема „Українська економіка як об'єкт міжнародних договорів і зносин".

Бібліографічна секція присвячена питанням історії та сучасного стану української книги в Україні та поза її межами. Проповані теми включають українське бібліотекарство в ширших рамках бібліотечної справи, бібліографічні виклади та допомоговий матеріял, вибір, каталогування та клясифікація, українська еміграційна бібліографія, проблеми дослідження україніки, сучасний український часопис.

У ділянці літературознавства одної загальної теми немає. Покищо зголошені доповіді на різноманітні теми: драматургія Івана Кочерги, роля Івана Левицького, Галицько-волинський літопис, як джерело хроніки Биховця, вклад Петра Могили в історію Православної Церкви та інші. Крім того, плянується окрема сесія, присвячена мемуаристиці, що з'явилася останніми роками на Україні, зокрема мемуари Юрія Смолича та В. Минка. На цю сесію запрошено свідків тих років — Григорія Костюка, Йосипа Гірняка, Анатоля Гака, Докію Гуменну, Ю. Лавріненка, Тетяну Кардиналовську та інших. Заплановано сесію, що торкатиметься питань викладів української мови та літератури (справа підручників та іншого посібного матеріялу). Окремо буде обговорено питання русифікаційної політики, що посилилася останнім часом на Україні.

Закликаємо всіх україністів взяти численну участь у конференції та

(Закінчення на стор. 4)

Ізраїльський кабінет схвалив мировий договір, делегація ЗСА вернулася з Близького Сходу

Єрусалим/Вашінгтон. — У понеділок, 19-го березня, ізраїльський кабінет 15-ма голосами проти 2-ох схвалив компромісовий ізраїльсько-єгипетський мировий договір, а день пізніше, у вівторок, 20-го березня, в ізраїльському парляменті, „Кнессеті", розпочалася дискусія над тим договором, яка правдоподібно триватиме аж до середи, або навіть четверга. Однак, спостерігачі вважають, що парлямент теж схвалить договорів великою більшістю голосів і договір можуть підписати вже у понеділок, 26-го березня.

Повертаючись до ЗСА після дводенних відвідин трьох арабських країн, а саме Савдійської Арабії, Йорданії та Єгипту, речники американської делегації у понеділок, 19-го березня, твердили, що переговори зі савдійськими та йорданськими провідниками в справі підтримки цих країн для єгипетсько-ізраїльського мирового договору були „одверті і конструктивні".

Натомість арабські чинники твердять, що американська оцінка „надто оптимістична", бо хоча Савдійська Арабія заявила, що не плянує встановляти політичних та економічних санкцій проти Єгипту, то йорданський король Гуссейн не тільки не дав такого запевнення, а навпаки під час нарад з Ясіром Арафатом, провідником Палестинської Визвольної Організації (ПВО), які відбулися день раніше, натаврував Єгипет за намагання підписати сепаратний мир з Ізраїлем і обіцяв піддержувати всі права палестинських арабів, відкидаючи єгипетсько-ізраїльські пропозиції надати палестинцям обмежену внутрішню автономію на окупованих Ізраїлем арабських територіях.

Таким чином, вислід поїздки делегації ЗСА, яку очолював д-р Збігнєв Бжезінський, головний дорадник Білого Дому для справ краєвої брзпеки, і в склад якої входили заступник державного секретаря Воррен Кристофер, генерал Дейвид Джовнс, шеф Об'єднаних Шефів Штабу, і син президента Джіммі Картера, Чип Картер, ще досі „неясний", як це окреслив речник Білого Дому, який просив не подавати його прізвища.

Однак, з інших джерел інформують, що делегації ЗСА не пощастило переконати Савдійську Арабію та Йорданію, яких зараховують до поміркованих арабських країн, приєднатися до єгипетсько - ізраїльського мирового діялогу, про що американська делегація власне поінформувала єгипетського президента Анвара ель-Садата в Каїрі, коли поверталася до Вашінгтону.

Спостерігачів здивувало наставлення йорданського

(Закінчення на стор. 5)

САЛТ II майже готовий до підписання — заявляє Венс

Вашінгтон. — Державний секретар Сайрус Венс у неділю, 18-го березня, заявив, що хоча ще залишилися „деякі незначні розбіжності в поглядах", то новий договір між ЗСА і Совєтським Союзом про обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II) майже готовий до підписання, додаючи, що остаточне повідомлення в тій справі може бути оприлюднене вже за кілька днів.

Виступаючи на телевізійній програмі „Фейс ди Нейшин", Венс сказав, що ще не встановлено де мала б відбутися церемонія підписання САЛТ II, бо совєтські власті тепер натякають, що хотіли б, щоб президент Джіммі Картер і совєтський лідер Леонід Брежнєв підписали договір у Москві, хоча раніше обидві сторони були погодилися, що договір підпишуть у Вашінгтоні. Секретар Венс висловив надію, що САЛТ II таки буде підписаний в столиці ЗСА.

Як відомо, навіть після підписання договору президентом Картером і Л. Брежнєвим САЛТ II не ввійде в силу, аж поки його не ратифікує Сенат ЗСА двома третіми голосів. Під сучасну пору в тій Палаті Конгресу існує досить поважна опозиція до САЛТ II, і то не тільки серед консервативних, але і ліберальних сенаторів. Консервативні і поміркованні законодавці обох партій вважають, що САЛТ II спричиниться до послаблення оборонної спроможности ЗСА, а натомість ліберальні сенатори твердять, що цей новий договір не припинить перегонів у ділянці озброєння, а тільки змінить характер цих перегонів і тому вони не голосуватимуть проти нього.

Кілька днів тому приватна організація, під назвою Комітет Відносно Існуючої Загрози, повідомила, що переведене нею опитування виявило, що тільки біля 20 відсотків населення ЗСА підтримує постанови САЛТ II. Згаданий Комітет, членами якого є колишні члени уряду та науковці, які вважають, що військова сила Америки постійно слабне, вказує, що інші опитування були „надто загальникові", бо тільки запитували, чи ЗСА та СССР повинні підписати договір про обмеження стратегічної зброї, але не ставили специфічних запитів про постанови, що їх містить САЛТ II. З уваги на це, — твердить згаданий Комітет, — опитування „Ню Йорк Таймс" і телевізійною сіткою „Сі-Бі-Ес", ці „надто загальникові" опитування, виявляли, що нібито понад 60 відсотків громадян ЗСА підтримує САЛТ II, коли в дійсності тільки 20 відсотків погоджується на специфічні постанови цього договору щодо обмеження стратегічної атомової зброї.

„Правда" інформує про висліди виборів в СССР

Москва. — „Правда", орган ЦК КПСС з 7-го березня ц. р. помістила повідомлення „Центральної виборчої комісії" про підсумки т. зв. виборів до Верховної Ради СССР десятого скликання, які відбулися 4-го березня 1979 року.

Згідно з цим повідомленням вибори проходили по всіх 1,500 виборчих округах, у списку виборців „для виборів було включено 174. 944,173 чоловіка", а в голосуванні взяли участь 174,920 221 виборець, тобто як звичайно, 99,99 відсотка.

Виборча кампанія, як подає „Правда", пройшла „під знаком боротьби за виконання завдань, намічених ХХУ з'їздом партії, Пленумами ЦК КПСС", а у виборчих комісіях активно працювали мільйони совєтських „граждан", що були „довіреними особами, агітаторами і пропаґандистами".

Те повідомлення також подає про участь виборців по „союзних республіках": за кандидатів до Ради Союзу голосували 174.734, 459 виборців, тобто 99,89 відсотка, а проти — 185.422 виборці. В УССР 35.734, 562 виборці голосували за одиноким списком депутатів, проти — 10.086.

Всього до Ради Союзу вибрано 750 депутатів.

Так само вибрано 750 депутатів до Ради Національностей, у тому числі: від союзних республік 480 депутатів, від автономних республік 220 депутатів, від автономних областей 40, депутатів і від автономних округів 10 депутатів. По всіх союзних республіках подано голосів за одиноким списком „бльоку комуністів і безпартійних" 174,770 398, тобто 99,91 відсотка, а проти — 149.581 виборець, у тому числі: в РСФСР — 116.691, в УССР — 8.546, а решта — в інших союзних республіках.

У підсумках т. зв. виборів до Верховної Ради СССР в тому повідомленні з гордістю підкреслюється, що кандидати партії дістали „абсолютну більшість голосів" (99,99 відсотка!), а це, мовляв, вказує на „нове яскраве свідчення монолітної єдности партії і народу".

Совєтські війська відбувають маневри біля кордону з Китаєм

Вашінгтон. — Згідно з твердженнями американських військових аналітиків, совєтські війська відбувають великі маневри у південній частині СССР біля кордонів з Китайською Народною Республікою. Вони, одначе, висловили сумніви щодо можливости всяких акцій проти КНР у наслідок інвазії В'єтнаму.

Речники Департаменту оборони відмовились подати ближчі дані про совєтські маневри, стверджуючи тільки, що деякі їхні аспекти мають „особливі відмінності". Вони схиляються до думки, що Совєтський Союз бажає пригадати Пекінові про свою силу вздовж кордонів з КНР. Центральна Розвідча Агенція уважає, що СССР має біля 650,000 війська біля кордонів з КНР та підкреслює, що за останніх десять років найбільше зросли війська власне у південних частинах СССР. Хоча війська комуністичного Китаю мають значну чисельну перевагу над совєтськими, то ці останні вивінувані якісно краще зброєю.

У міжчасі речники Пентагону повідомили, що совєтський літаконосець „Мєнськ" вирушив із Середземного моря правдоподібно в Арабське море, а опісля в Тихий океан. До Арабського моря допливає американський літаконосець „Констелейшен" в ескорті трьох нищівників згідно з рішенням президента Джімі Картера у наслідок атаки Північного Ємену на Ємен. Речники Пентагону підтвердили „зростаючу присутність" американських і совєтських кораблів в Арабському морі з уваги на захитану політичну стабільність в країнах Арабського півострова. Вони уважають, що Совєтський Союз старається використати цю нестабільність для своїх цілей, беручи до уваги, що країни Арабського півострова мають багаті поклади нафти. Уряд ЗСА заявив раніше, що будь-яке втручання Москви у справи Арабського півострова уважатиме загрозою для своїх інтересів.

Єменці відтягають війська на свої території

Каїр, Єгипет. — Єгипетські офіційні пресові агентства подали до відома, що в суботу, 17-го березня Ємен і Південний Ємен почали відтягати свої війська з окупованих ними територій згідно з домовою, що її підписали представники цих воюючих країн у Сані, столиці Ємену.

Як відомо, ще понад три тижні тому війська прокомуністичного Південного Ємену переступили границі Ємену, знищивши кілька містечок і селищ. На прохання уряду Савдійської Арабії уряд президента Джіммі Картера вислав дорадників до прозахідного Ємену та приспішив доставу зброї.

Згідно з рішенням Арабської Ліги, перемир'я мало початись ще тиждень тому, але воюючі сторони дійшли до порозуміння щойно минулої суботи.

Плянують розв'язати СЕНТО

Анкара, Туреччина. — Після відступлення Пакістану з Організації Центрального Союзу (СЕНТО), генеральний секретар цього оборонного союзу започаткував заходи щодо його розв'язання на вимогу Туреччини.

Камран Гурун, речник уряду Туреччини, заявив, що він в короткому часі скличе на наради міністрів закордонних справ країн-членів Союзу для обговорення пропозиції Туреччини.

Як відомо Союз був створений в 1955 році під назвою Багдадського пакту. В 1958 році, після відступлення Іраку, Союз був перезваний на СЕНТО. Минулого тижня Пакістан виступив зі Союзу, залишаючи в членах тільки Туреччину й Велику Британію. ЗСА мали статус члена-дорадника в Союзі.

У Філядельфії відбудеться конференція у 40-річчя Карпатської України

Філядельфія (В-УККА). — Управа Відділу Українського Конгресового Комітету Америки у Філядельфії інформує, що 40-річчя проголошення самостійности Карпатської України та збройної боротьби „Карпатської Січі" відбудеться урочистою конференцією у суботу, 24-го березня ц. р., о год. 6-ій увечері, в залах УСО „Тризуб", при 4932 Н Брод вул. у Філядельфії.

У конференції передбачене слово проф. Августина Штефана, голови Сойму та міністра освіти Карпатської України, як і доповіді: Юліяна Ревая, прем'єра Уряду, на тему „Взаємовідносини поміж карпатськими українцями, чехами та словаками"; д-ра Степана Росохи, члена Головної Команди „Карпатської Січі" й заступника голови Сойму КУ, н. т. „Шлях до проголошення самостійности Карпатсько - Української Республіки"; Сидора Новаківського на тему „Спомин з боротьби „Карпатської Січі" та д-ра Петра Стерча, професора політичної економії Дрексел університету й історика державности Карпатської України, на тему „Дух соборности та консолідація в дії в будівництві Карпатсько-Української Держави". Господарем конференції буде проф. д-р Петро Стерчо.

У влаштуванні такої конференції також співдіють Карпатський Дослідний Центр, Секція Історії України Наукового Товариства ім. Шевченка та Братство Карпатських Січовиків. Учасники урочистої конференції матимуть змогу ближче познайомитися із Юліяном Ревасм, прем'єром Карпато-Української Республіки, який саме завершує 60-річчя своєї діяльности в боротьбі за кращу долю свого народу й 80-річчя свого трудолюбивого життя. Зустріч відбудеться у неформальній атмосфері при почастунку вином і сиром.

Літературний вечір в Чікаґо

Кембридж, Масс. (ФКУ). — Відділ УНІГУ „Гарвардської Серії Українських Студій" влаштовує уже п'ятий того року літературний вечір. Цим разом в Чікаґо, 1-го квітня ц. р., о год. 4-ій по полудні.

Імпреза відбудеться при співпраці місцевого Комітету ФКУ в приміщеннях Українського Інституту Модерного Мистецтва, 2316 Вест Чікаґо евеню, присвячена появі двотомової книги докторанта історії Чікаґського університету й наукового співробітника УНІГУ Юрія Гаєцького п. з. „Козацька Адміністрація Гетьманату".

Та 814-сторінкова наукова праця, хоча появилась друком недавно, вже викликала багато прихильних відгуків. Читачі здивовано захоплені широкими вимірами та складністю й пружністю організації, яка характеризувала козацьку державну структуру в XУІІ та XУІІІ сторіччях.

Але й в сучасному періоді „шукання коріння", Гаєцький вдоволяє читацьку публіку, подаючи генеалогічне джерело інформації тим, які хотіли б дослідити своє походження, йдучи до прадавніх предків. Більше як три тисячі імен полковників, сотників, обозних, канцлерів, прапороносців та інших подано в дбайливо складеному індексі.

Замовлення на „The Cossack Administration of the Hetmanate" два томи, треба надсилати враз із належністю — 18.50 долярів до: Ukrainian Studies Fund — Publications 1583 Massachusetts Avenue, Cambridge, Mass. 02138.

Президент М. Лівицький відвідав УНСоюз і „Свободу"

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Є. Ф-ко). — У п'ятницю, 16-го березня ц. р., Президент УНР Микола Лівицький, голова Уряду УНР Теофіль Леонтій і член Уряду Стефанія Букшована відвідали приміщення Головного Уряду Українського Народного Союзу і видавництва „Свобода".

У зустрічі з представниками Державного Центру Української Народної Республіки, крім головного предсідника д-ра Івана Флиса, взяли участь члени Екзекутивного Комітету — головний касир п-і Уляна Дячук, головний секретар Володимир Сохан і головний організатор Василь Оріховський та головний контролер проф. Іван Телюк і ред. Антін Драган.

Після полуденку, яким Екзекутивний Комітет гостив представників ДЦ УНР, відбулася довша гутірка шановних гостей з редакторами „Свободи", під час якої Президент М. Лівицький, д-р Т. Леонтій і п-і С. Букшована відповідали на ряд питань, що відносяться зокрема до консолідації і координації діяльности українських політичних угруповань і середовищ.

Під час відвідин представників ДЦ УНР в УНС і „Свободі". Сидять (зліва): член Уряду УНР С. Букшована, Президент УНР М. Лівицький, головний предсідник УНС д-р І. Флис, голова Уряду д-р Т. Леонтій; стоять: редактори З. Снилик, Є. Федоренко та А. Драган, головний касир У. Дячук, головний контролер проф. І. Телюк, головний секретар В. Сохан, головний організатор В. Оріховський і редактори Р. Сохан-Гадзевич, І. Длябога, Л. Коленська та В. Левенець.

Торкаючися наступної сесії УНРади, Президент М. Лівицький висловив надію, що „УІІІ Сесія УНРади, яка відбудеться в червні ц. р. в Мюнхені, Західня Німеччина, відкриє нову сторінку в праці Державного Центру УНР і посилить діяльність так на зовнішньому, як і на внутрішньому відтинках". Державний Центр УНР, як заявив Президент, готовий полагодити всі існуючі конфлікти з політичними угрупованнями „на базі ДЦ УНР". „Було б ідеальною річчю, якщоб вдалося досягнути повної консолідації" — заявив Президент Лівицький. Він також ствердив, що провадиться співпраця поміж ДЦ УНР і ОУНр, у висліді чого було опубліковано в українській пресі „Принципи української зовнішньої і внутрішньої політики". Щодо громадського сектору, то Президент Лівицький дуже позитивно висловився про СКВУ, з яким провадиться тісна співпраця.

Президент М. Лівицький і голова Уряду УНР Т. Леонтій приїхали до ЗСА, щоб відбути наради з членами Державного Центру УНР, які перебувають в ЗСА та Канаді, у справах наступної сесії УНРади. Наради Державного Центру УНР відбулися від 9-го до 12-го березня в Філядельфії, на яких вирішено цілий ряд справ і розглянено пропозиції стосовно програми УІІІ Сесії УНРади.

СССР накладає вето на резолюцію в справі В'єтнаму і Камбоджі

Ню Йорк. — У п'ятницю, 16-го березня, Совєтський Союз поновно використав право вета в Раді Безпеки Об'єднаних Націй, голосуючи проти резолюції, яка засуджувала збройні атаки на Камбоджу і В'єтнам.

Резолюція, що її були спільно зголосили делегати Індонезії, Маляйзії, Філіппін, Сінгапуру і Тайлянду, не називала поіменно агресорів, обмежуючись до засудження атак і до заклику відтягнення військ.

Крім СССР проти резолюції голосував делегат Чехо-Словаччини. Совєтський делегат Олег Трояновський заявив, що ситуації у В'єтнамі не можна порівню-

(Закінчення на стор. 6)

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

У Детройті відбудеться концерт в пошані нескорених

Детройт, Міч. — У неділю, 8-го квітня, в год. 4-ій по полудні, учні початкової і вищої школи при парафії Непорочного Зачаття влаштують концерт у пошану нескорених, який відбудеться в авдиторії школи Фіцджеральд при вулиці Район і 9-ма Миля у Воррені. Головну промову виголосить п-і Надія Світлична.

Автобуси на похорони сл. п. д-ра Д. Квітковського

Ню Йорк, Н. Й. — У зв'язку з похоронами Голови Проводу Українських Націоналістів сл. п. д-ра Дениса Квітковського, які, як уже інформовано, відбудуться цієї суботи, 24-го березня ц. р., на українському православному цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, з Ню Йорку з-під Українського Народного Дому (ріг 9-ої вулиці і 2-ої евеню), від'їдуть замовлені автобуси. Телефонічні зголошення приймають: Р. Л Куделя — (212) 932-6252 і Микола Андрейко (212) 383-3517.

У Москві розбився совєтський літак

Москва. — Тут у п'ятницю, 18-го березня, біля летовища Внуково розбився совєтський пасажирський літак типу Туполєв 104, згідно з повідомленням пресового агентства ТАСС. Літак вилетів з Одеси вранці цього дня. Пресове агентство не подало жадних подробиць про цей випадок. Літаки цього типу вміщають біля 100 пасажирів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Загрозливе явище

Продовж останніх кількох тижнів ряд високих старшин збройних сил ЗСА та багато законодавців і коментаторів висловили затурбовання фактом, що теперішня „професійна" армія, яка складається тільки з добровільців, не виправдує надій, що на неї покладалось, коли в 1973-му році припинено покликування молодих мужчин до 2-річної примусової служби.

Деякі вказують на те, що на випадок війни не було б достатньої резерви у вояках, щоб вислати їх на фронт на місце поляглих, чи поранених, бо коли зліквідовано примусову службу, то дуже мала кількість юнаків вступає в Крайову Ґвардію та до резервових частин. Раніше молоді чоловіки, які не бажали служити цілих два роки у війську, зголошувалися до згаданих двох формацій, відбували кількамісячну активну службу, а відтак під час кількагодинних мітінґів продовж року, як теж в час літніх вакацій відсвіжували своє військове знання. Тепер, коли вже нема примусової дворічної військової служби для всіх фізично спроможних юнаків, то військова резерва зменшилася з пересічних 1,6 мільйона осіб, до 360,000, що представляє собою дуже загрозливе явище.

Тому деякі старшини, наприклад, генерал Бернард Роджерс, шеф штабу Армії, пропонують відновити примусову військову службу, але вона була б тільки 6-місячна, а відтак даний юнак служив би в резерві 6 років, продовж яких два рази проходив би 2-тижневі перевишкільні табори. Між іншим, ген. Роджерс у липні цього року має перейняти пости головнокомандувача збройними силами Північно-Атлантійського Союзу (НАТО) та головного командира американськими військовими частинами в Европі, тобто пости, на яких тепер служить генерал Александер Гейґ.

Інші критики теперішньої „професійної", тобто добровільчої армії, вказують, що з уваги на те, що рівень безробіття серед негритянського населення вищий, ніж серед білого населення, то біля 40 відсотків цьогорічних добровільців до збройних сил ЗСА — це негри, хоча вони становлять тільки 12 відсотків цілого населення ЗСА. Таким чином збройні сили ЗСА не представляють собою перекрою американського суспільства, як це було тоді, коли всі фізично спроможні юнаки були зобов'язані відбувати 2-річну службу. Цей факт не тільки противорічить принципові расової інтеграції, що його підтримує сам уряд ЗСА, але може в майбутньому довести до поважних конфліктів між старшинською верствою, яка складається переважно з білих, і рядовим вояцтвом, яке з кожним роком все більше стає негритянським, а теж пуерторіканським.

Щоб привернути попередній расовий і клясовий баланс американським збройним силам, Департамент оборони вже розглядає пропозиції відносно признання стипендій чи низьковідсоткових позичок на вищі студії для юнаків, які відбули військову службу і виявили інтелектуальну спроможність студіювати у коледжах чи університетах. У такий спосіб Пентагон хоче заохотити юнаків із середньої економічної верстви зголошуватися до війська, бо кошти навчання у вищих школах ЗСА дуже високі, а відбувши військову службу, вони таки могли б студіювати, одержавши стипендії чи низьковідсоткові позички.

Ще інші критики теперішньої „добровольчої армії" вказують, що якщо рівень безробіття в країні продовжуватиме падати, то навіть менша кількість юнаків з різних економічних і расових прошарків американського суспільства зголошуватиметься до військової служби, бо вони зможуть одержати працю в цивільному секторі економіки ЗСА. Із зменшенням числа добровільців, очевидно, чисельно зменшаться збройні сили Америки, що було б великою загрозою для безпеки країни і цілого вільного світу.

Як вказує багато високих старшин ЗСА, як теж ряд законодавців і коментаторів, теперішня „професійна" армія не виправдала надій, яких на неї поклали 6 років тому, коли припинено примусові покликання до військової служби. Отже, безпека країни вимагає від Конгресу та виконавчої частини федерального уряду, зокрема Департаменту оборони, точної перевірки та наладнання цієї справи, як на ближчу, так і на дальшу мету.

Д-р мед. Роман Осінчук

ПОМІСНА УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА ТА ПАТРІЯРШИЙ ФОНД

[2]

Фонду не нова, бо про нього перші заговорили представники мирян ще на IУ Архиєпископському Синоді 1969 року та вже тоді була мова про 10-мільйоновий фонд. Пізніше неоднократно обговорювали ту справу на різнородних мирянських зборах, проте перепроваджували збірки в різних місцевостях у різний спосіб та відпроваджували такі фонди безпосередньо до Блаженнішого. Усі дотепер відпроваджені пожертви до Риму чи то індивідуальні пожертви чи гроші із різних збірок, бенкетів тощо були саме таким початковим Патріяршим Фондом, який причинився до будови чи розбудови неодної інституції у Римі, неодної появи корисної публікації й тощо. З огляду на непевні наслідки політичної ситуації в Італії та може й у зв'язку з цим і фінансові труднощі, Блаженніший є за тим, щоби у всіх країнах нашого поселення були леґалізовані дочерні корпорації „Св. Софія" та щоби вони завідували Патріяршим Фондом та забезпечували добрими інвестиціями в даних країнах ріст такого фонду, а рівночасно, щоби ці корпорації опікувались такими установами як філії УКУ та покривали кошти курсів УКУ й різних публікацій, як це діється, наприклад, з філіями УКУ у Філядельфії та Вашінгтоні, що їх удержує та ними опікується Корпорація „Св. Софія" у Філядельфії.

З початком 1977 року, з нагоди ювілейних святкувань 85-ліття уродин та 60-ліття священства Блаженнішого Патріярха Йосифа, Управа „Св. Софії" та Комісія Патріяршого Фонду у Філядельфії, на підставі уповноваження Патріярха ПУКЦеркви, оголосили 1977 рік — роком започаткування Патріяршого Фонду. В зв'язку з цим появились різні звернення до вірних нашої Церкви зі закликом до щирих жертв на Патріярший Фонд, різні летючки, памфлети та кілька статтей на цю тему у „Свободі" зі ширшими поясненнями суті Патріяршого Фонду та його завдань. Очевидно, що цього не досить. Кожна проблема вимагає великої пропаганди та розуміння справи ширшого загалу.

Що ж це є Патріярший Фонд?

Патріярший Фонд — це всі ті менші чи більші пожертви наших вірних, індивідуальні чи збіркові — даровизни чи інвестиції й відсотки від інвестицій, одним словом, це фінансове забезпечення чи грошова фундація для вдержання, існування та росту нашої Патріярхії та її діяльности тепер і в майбутності. Патріярший фонд поділяється на постійний і рухомий фонд.

Постійний Патріярший Фонд — це властива фундація Патріярхії ПУКЦеркви, це більша сума грошей, складена в інвестиціях на добрий відсоток, це непорушний капітал, відсотки з якого будуть вжиті на цілі Патріярхії. Тому він мусить бути великий, кілька чи кільканадцять-мільйоновий, щоби самі відсотки вистачали на вдержання Патріярхії.

Рухомий Патріярший Фонд твориться із грошових впливів дрібних збірок, чи пожертв при різних нагодах чи навіть, як треба, із відсотків від постійного фонду. Ці гроші вкладаються на чекові чи звичайні ощадностеві банкові конта, й вони мають покривати біжучі рахунки установ нашої Церкви, видатки, зв'язані з удержанням домів, філії УКУ, його діяльности, його публікацій, адміністраційні та пропаґандивні видатки дочерної „Св. Софії" у ЗСА.

На нашу думку кожен з нас повинен добре застановитись, що це є патріярша фундація та яким капіталом повинна розпоряджати, щоби запевнити існування й розвиток нашої Церкви.

І на нашу думку, наша громада має таке розуміння справи й вона є жертвенна. Доказом цього є будови гарних храмів в різних місцевостях нашого поселення, гарних шкільних парокіяльних шкіл, а навіть чудових парохіяльних домів. І не раз вірні одної парохії складають лише на одну церкву кілька мільйонів. А такий один Божий храм — це лише частина, це лише одиниця, нашої Помісної Української Католицької Церкви, яка немов омофором єдности покриває усі церкви в країнах нашого поселення у діяспорі та є світильником для вірних нашої страдниці-Церкви в Україні. Отже патріяршу фундацію мусять творити усі вірні, увесь Божий люд ПУКЦеркви і неодноразовою пожертвою, а щорічною, доти доки Патріярший Фонд не зросте до 10-15 мільйонів. Про пожертву на Патріярший Фонд мусить пам'ятати кожен вірний, кожна родина, кожна збірна родина чи організація, фінансові чи економічні українські установи кожного року при всяких нагодах свят чи збірок.

[Продовження буде]

Іван Кравчук

В БОРОТЬБІ З АЛЬКОГОЛІЗМОМ

(1)

„Хто в очі правду
каже всім, —
Цей не вигадує для себе,
А ризикує ще й своїм".

С. Воскрекасенко

Ми навмисно виручились цитатою глибшої мови, щоб тим оминути разючого наголовка, до разючої теми. Але до цієї теми, чи пак на разючу в нас проблему — очей, ні думки закривати не годиться.

Перед нами оголошення відділу суспільно політичної установи, яким запрошують на „Традиційну Маланку". В запрошенні вирізняється товстішим шрифтом приманою „Вільні напитки від год. 8-ої-9-ої вечора" („Свобода", 30-го грудня 1978 р.). Так ось, яку заводять і закріплюють „традицію" „вільних напитків". Запитати б, яке доходове підприємство покриває ці „вільні напитки"? Чи це здійснювання девізи УВФ: „Усі наші сили на допомогу Україні"? Чи туди веде дорога до визволення? І ще з цієї причини насуваються спостереження й запитання. Адже, Леся Українка писала: „П'яне вухо раба не чує брязкоту кайданів".

Це добре, що в нашій пресі, хоча деколи, пригадують лиходійство, що московсько большевицькі окупанти в Україні розпиячують нашу молодь, але в той же час, не можна потурати такому ж лиху серед нашої еміґрації, бо тоді виходить, що ми „чуже бачимо під лісом — а свого не бачимо під носом".

Так ось, ідеш на бенкет, чи того роду імпрезу і хоч-не-хоч, п'єш— не п'єш за горілку платиш, бо вона вже врахована в квитках вступу. Виходить, що під прикриттям громадських (з натяком на патріотичні) імпрези втискують в український загал випивку, хоча ясно, що не всі ідуть туди задля випивки. Значить, — втискують на втіху любителів випивки, а може на щось гіршого? На це повинні б відповісти самі аранжери того.

І знову конкретний приклад, уже зі Загальних Зборів Т-ва „Самопоміч":

— Пане предсіднику, чим пояснити, що на Загальних Зборах Кредитівки, що відбулись тому два тижні, було понад 64 присутніх, а на Зборах „Самопомочі" прибуло тільки 9 осіб? — паде запитання.

— Бачите, на Збори Кредитівки ідуть, бо там кожний зацікавлений у власному капіталовкладенні..., — і т. д. пояснював предсідник.

Та яке там заінтересовання, коли на понад 64 присутніх, ні слова, ні дискусії, ні запитань. А в нас, 9 присутніх і бачите, яка розгорнулась дискусія.

— А „хіба ревуть воли, як ясла повні?". Ви ж бачили, що там були повні столи... (питва й до питва — І. К.). І очі кожного були звернені туди... І кожен чекав, щоб скоріше скінчилися збори. А в нас? Навіть столів немає, — ствердив предсідник, і так відв'язався від запитання.

Але бувають і нелоходові установи, в яких випивка на закінчення зборів, чи то зібрань стала звичаєм.

Ми не допускаємо думки, що московсько большевицькі затії, розпиячування нашої молоді в Україні, досягають теж нашу еміґрацію взагалі. Зрештою, пощо їм трудитися, коли тут необачні „діячі" сам і легкодушно й добровільно впроваджують у нашу спільноту те, що там роблять большевики — п'янствування. Ворогові ж залишається тільки не проґавити наслідків того. А ці наслідки й тут, і там цілком подібні — „зелене світло" до поневолення.

Повертаючись до: п'єш-не-п'єш за горілку платиш — це вже цілком нагадує нам часи, коли то в Україні ворожа окупантська адміністрація, за посередництвом корчмарів, оподаткувала наш нарід горілкою; якщо оподаткований не викупив призначеної кількости горілки, то корчмар приносив у відрі горілку йому до хати, навіть виливав на долівку, а цей мусів за неї платити. Окупант, таким чином, стягаючи з населення останній гріш, наповнював свої і казьонні скарбонки, руйнував наш нарід економічно, здоровельно, духово і ще, і ще, та й доводив до того, що „п'яне вухо раба не чуло брязкоту кайданів" — це був, свого роду, скритий ґеноцид.

Але було б несправедливо, бачити горілчане лихо тільки там, де воно прямо падає нам у вічі, тобто тільки в організованому житті громад, в імпрезах де й потурання, і не раз впроваджування алкогольних напитків виправдують тим, щоб, мовляв, приєднати і відтягнути від чужих бар та середовищ „однокровну братію", куди, і без цього, вони понесли б гроші й самі пропали б.

Чимало гроша відпливає на випивки при фамілійно колежанських колах, чи то на вікендах і вакаціях (на оселях, „бонґалах" тощо), куди везуть горілки в багажниках і там збирають свої „ґенґи", чи то, без розумнішої доцільности, виїжджаючи на віддаленіші, довші, розкішніші й коштовніші виправи, навіть в інші країни та континенти. І „прості", і „не прості" — високопретенсійні марнотратять і час, і гроші, і деколи гірше, тільки не на всіх дивляться однаковою міркою. У той же час, до відданішої громадської співпраці, зокрема в підрядних клітинах, з того боку нестача. А неучасть у громадській праці, звичайно, теж відмежовує нагоди й на грошові пожертви.

Повищий бік дійсности, аж надто являється разючим дисонансом до кожночасних резолюцій політичної еміґрації про права людини й національно-державне визволення України, — кожночасних приречень „душу тіло ми положим...", — святочних цитувань В. Мороза (теж і цих місць, де він докоряє за випивки) і других борців. Тимбільше являється дисонансом, коли згадуємо (кому, що), що, наприклад, людське брагородне право визволитися від лакімства заливати шлунок отруєю алькоголю; закіпчувати леґені нікотином; а теж право ідейної участи в громадській співпраці тощо — лежить відкрите, чекаючи на свого суб'єкта.

[Продовження буде]

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

ПРО МИСТЕЦЬКУ ЗБІРКУ Я. І С. МАКОГОНІВ

Від 17-го грудня минулого року в Українському Інституті Америки в Ню Йорку відбувається виставка різних творів мистецтва зі спадщини Якова і Сузанни Макогонів, передана на власність Інститутові. Виставку, яка закінчується 14-го ц. м., оглянуло досі понад дві тисячі осіб, переважно на різних імпрезах, що відбуваються в Інституті в приміщеннях виставки. Та виставка досі не знайшла відгуку в наших мистецьких колах, а особисті погляди різних мистців, які доводилося чути, суперечливі і до відома широкого загалу не доходять. Ніхто не заперечує вартости тієї виставки, але дискусії виринають навколо останнього її ядра — історичних картин-портретів мистця Василя Дядинюка (1900-45). Є їх разом 34, в тому 20 великих і 14 менших студій, що разом творять цикл „Володарі України", з постатями з княжої і козацької доби України. Одні глядачі захоплюються тими портретами з погляду на їх зміст і барвисто-декоративне зображення, інші ж критикують стиль того малярства, де елементи реалістичні подані всуміш із модерними геометризованими формами; їх шокує навіть зміст — історичні постаті, бо в сучасному малярстві історичне малярство вважається пережитком минулого. Ще інші глядачі взагалі не можуть виробити собі власної думки про ці твори.

Думаю, що більшість із тих непорозумінь випливає з того, що багато глядачів підходить до тих картин з погляду мистецтва наших днів, забуваючи, що ті речі були створені більш як 45 років тому, в добі з іншими мистецькими течіями й ідеалами. Початок 30-их років, коли ті картини були створені, після великої доби усяких „ізмів", був періодом деякої розгублености і пошуків стабілізації для нових мистецьких вартостей, і все це знаходило свій відгук теж і в українському мистецтві. Творення історичних картин у дусі Яна Матейки, брак яких дорікала нашим мистцям суспільність 20-их років, вже нікого з мистців не приваблювало. Петро Холодний Старший у своїх зв'язаних з історією картинах („Похід Ігоря", „Виїзд з замку", „Ой у полі жито" та портрети Д. Вітовського й інших) подав їх уже в імпресіоністичному або стилізованому монументальному стилі. Роки 30-ті пішли ще далі і на Дядинюка не могла не вплинути мистецька атмосфера тодішнього Парижу, де недавній кубізм і конструктивізм вийшли зі своїх теоретичних пелен і почали сильно впливати на всі роди мистецької творчости. Зокрема, ті напрямки зробили справжню революцію у різних ділянках прикладного мистецтва, зокрема в графіці, яку широко культивували наші мистці просто тому, що засоби її творення були куди дешевші за малярство. Модерна українська графіка того часу появилася на европейських і американських виставках і про неї писали і її репродукували найкращі мистецькі журнали Німеччини, Франції, Англії й Америки. Цикл портретів історичних осіб, що їх намалював Василь Дядинюк на замовлення полк. Якова Макогона, є продуктом тієї перехідної доби, де старий зміст і традиційні форми поєднувалися з бажанням і вимогами створити щось по-новому, не реалістично, а більш фантазійно й символічно.

Твори ці, що вийшли з-під Дядинюкового пензля не однакової вартости, в них вичутний певний внутрішній конфлікт, зумовлений тим, що Дядинюк був передусім портретист реалістичної школи високої кляси, який умів добре вкомпонувати зображувану особу в свою картину і передати її характерні риси живим і свіжим мазкам, без т. зв. академічного прикрашування. Але, працюючи над циклем згаданих історичних портретів, він не мав перед собою моделів: до княжих постатей не було взагалі ніякого автентичного портретного матеріялу і мистець мусів витворювати свої постаті з власної фан-

(Закінчення на стор. 4)

КҐБ ЗАКИ ДОВІВ ДО СМЕРТИ МИХАЙЛА МЕЛЬНИКА, ПІДДАВАВ ЙОГО ПОСТІЙНИМ ПЕРЕСЛІДУВАННЯМ

[2]

Тут я навів приклад каґебістської уваги до моєї особи лише в жовтні 1978 року. А цю увагу я (та хіба лише я?) маю на протязі, вважай, всього мого дорослого життя. І вина моя в тому, що я вірив, що у нас справді свобода слова і переконання, що кожен громадянин, якщо його щось турбує, може сказати про це іншому, чи, скажімо, написати до газети. Цієї віри я не втрачав і тоді, коли мене в 1972 році звільнили „за власним бажанням з аспірантури, а згодом, за тим же „бажанням" із педагогічної роботи та виключили з партії. Я і зараз, не тільки вірю, а й глибоко переконаний у своїй правоті, у торжестві моїх переконань. Я знаю, що мої переконання збігаються із переконаннями багатьох моїх знайомих. Я впевнений, що ці переконання у тій чи іншій мірі є переконаннями більшости населення України; якби йому дали можливість розкрити рота, якби всі ми не були приречені тільки схвалювати і захоплюватися мудрою і далекоглядною внутрішньою політикою і т. д. Свої погляди, свої думки я не приховував (бо приховують підлість, злочин і т. ін.) і висловлював у приватних розмовах, у листах до наших офіційних органів. І хоча мої погляди не є антисоціялістичними (а якщо я їх словесно виражав, може, занадто емоційно, то це результат „профіляктики" і т. ін. по відношенню до мене і мені подібних), у відповідь мав не тільки те, що не можна було влаштуватись на роботу за фахом, а й постійну „профіляктичну" увагу з боку органів КГБ та тих сил, які (здебільшого не по своїй волі) діяли разом з каґебістами. І випадок зі мною, який мав місце 24 жовтня 1978 року далеко не єдиний по своїй підлості і в моєму житті і в житті (і я це підкреслюю) дуже багатьох жителів України, які, усвідомлюючи справжній стан речей, та маючи елементарну гідність, відважуються сказати власну думку. Як я вже вище говорив, мета цих провокаційно-хуліганських „профіляктик" — принизити, морально вбити, залякати, вивести із себе людину, а то й зробити так, як це мало місце не так давно у Києві — коли педагогу і композитору В. Смогителю подібним способом дали три роки ув'язнення. (І „ворога" покарали, і для інших — хай знають!)...

Виходячи з вищевикладеного, кожен громадянин має право вимагати від уряду України бути урядом, від міністерства громадського порядку (внутріщніх справ) УРСР і його органів — бути такими і покласти край хуліґансько-провокаційним інцидентам, подібним до вищеописаної „профіляктики". (При цьому, не караючи нікого, бо це не вихід). Хтось може вважати мене і подібних невдахами, покидьками науково-технічного прогресу, буржуазними націоналістами і т. ін. Ніхто не вимагає протилежного, ніхто не вимагає поваги до таких. Поважайте себе, поважайте працівників підлеглих вам органів влади, поважайте оце загально-людське (я вже не кажу про закони вами прийняті та про морально-етичні засади партійної програми вами схваленої): будь-яка діяльність, яка втрачає моральні орієнтири є згубною; хоча у підлості я ні з ким не збираюся змагатись, але підлість неґативно впливає на всіх (хоча й ленінську теорію відображення ви визнаєте?). Наші сьогоднішні морально-етичні основи — це фундамент завтрішнього, тобто — життя наших дітей.

8 грудня 1978

Михайло Мельник, село Погреби,
Броварського району,
Київської области.

П. С. Аналогічний лист я передав до Української групи „Гельсінкі". Так поступати, між іншим, я маю тому, що коли в минулому я хотів взяти участь у обговоренні проєкту конституції СРСР, надіславши листа до наших офіційних органів, то, навіть, не знаю чи дійшов мій лист до адресата. А мене 4 листопада 1977 року доставили за це в одне з київських відділень КГБ. Подібний результат був і влітку цього року, коли в листі до наших республіканських газет я порушив питання про те, як можна в мирний час у суспільстві, яка вважає себе найгуманнішим і найпередовішим, тільки за критичні слова і переконання прирікати людину (Чернігівського адвоката Л. Лук'яненка) на 30-річне позбавлення волі?

П.С. (12 грудня 1978) Ура! Істина восторжествувала! 9 грудня 1978 року до мене додому завітали новий працівник Броварського відділення КГБ Василь Васильович і заявили, що, мовляв, броварська міліція не повинна була 24 жовтня 1978 року поступати так зі мною (як же вона повинна була поступати? — я не уточнював), і що я зараз же можу з Василем Васильовичем поїхати у райвідділення міліції і там у мене попросять вибачення.

Ледве я здихався Василя Васильовича, побажавши їм того, з чим вони до мене з'явилися (звісно, лише тоді, коли вони опинились в хаті, вони сказали, хто вони є), як завітали участковий міліціонер з молодиком у цивільному. Подивились хлівчик, забажали ввійти в хату. Ввійшли, подивились (і на кімнати і на книжки), посиділи скільки їм хотілось і пішли, передавши, що мене сьогодні викликає до себе заступник начальника райвідділення міліції Наліс. Я, грішним ділом, і справді подумав, що це мене викликають з приводу того, про що мені говорили Василь Васильович. Отже думаю: „Справа не спішна. І хоча мені непотрібна, але куди дінешся?" — і тому прошу участкового дозволу з'явитися до Наліса 11 грудня, пославшись на те, що на сьогодні, мовляв, мабуть, для мене досить міліції, і що мені завтра вранці (10 грудня) на роботу на цілу добу, та й взутись для мене ціла проблема. (У мене екземний барометер „профілактик" і т. ін.). Участковий пішов назустріч моєму проханню.

Відсторожувавши, 11 грудня я відбув своє у райвідділенні міліції (де були й Василь Васильович) і, навіть, забувся, що 10 грудня — День захисту прав людини. І лише 11 грудня, увечорі, коли мені розповідали мої знайомі про те, що з ними було 10 грудня, мені нічого не залишалось, як гірко усміхнутись.

(На мого знайомого київського інженера Павла Стокотельного, який зі своєю сестрою йшли тротуаром на площі Перемоги без будь-яких підстав, пред'явлення посвідчень і пояснень накинулись кілька молодиків у цивільному, впхнули в машину — повезли — невідомо хто, невідомо чого, невідомо куди? Згодом виявилось, що це „профіляктика". При цьому, що характерно, коли на брата накинулись якісь люди (а впихнули його в машину не так швидко), то сестра счинила крик, мовляв рятуйте, брата крадуть. І от, найсвідоміші і найгуманніші громадяни (а їх поруч було не один десяток) і не подумали рятувати. Останнє підтвердив один із молодиків в участку міліції, куди доставили Павла: „Нам навіть з натовпу допомагали". „Во-істину „натовп" — відповів Павло, — коли люди допомагають трьом, що напали на одного". Залишимо на совісті молодика його твердження про те, що нападникам допомагали з натовпу, але байдужість наших громадян у цій конкретній ситуації не викликає сумнівів. Отож, шановні кияни, якщо колись на брата, чи батька, сина чи чоловіка когось із вас серед білого дня чи увечорі нападуть на вулиці, то кличте на допомогу, якщо ваш брат чи син не схожі на Білого Біма.

Подібне тому, що сталося з Павлом в цей же день мало місце ще з одним моїм київським знайомим Миколою Горбалем — „профіляктика"... От тобі й „ура", і солоденькі Василь Васильович і візит участкового, і права людини... Пам'ять, ти моя вже забудькувата, робото моя дідівсько-сторожівська і ти, екземонько ріднесенька! — це ж ви мене від чергової профіляктики, що вже було почалася, порятували. А я ж ще і від переджовтневої не віддихався. І хоч ти, екземонько, болиш і течеш (та все-таки, це руки і ноги) і нераз із постелі встати не даєш та вже не боїшся не чистотілу, ні дермозолону — нічого. Я прополісу дістав. А от коли, нарешті, ми знайдемо такого прополісу і чистотілу, щоб вилікувати наше суспільство від „профіляктик" та інших подібних хворіб та їх бациль? І що ви,

(Закінчення на стор. 6)

Свято Помісности у Фініксі

Управа Відділу Т-ва за Патріярхальний Устрій у Фініксі, Арізона, стоять (зліва): заступник голови Михайло Дидик, заступник голови і член комісії „Свята Софія" Адріян Р. Салук, секретар Ярослав Хичій, касир Марія Гіщинська, голова Крайової Управи Т-ва за Патріярхат ред. Василь Качмар, голова Окружного Осередку Відділів на Західні Стейти Америки д-р Олег Снилик, голова Відд. Т-ва за Патріярхальний Устрій у Фініксі, Арізона, Омелян Комарницький і член Т-ва Роберт МекКонелл.

Світлив Адріян Р. Салук

Старанням Управи Відділу Товариства за Патріярхальний Устрій Помісної Української Католицької Церкви у Фініксі, Арізона, відбулося 15-го жовтня м.р. в залі СУМА свято Помісности, під гаслом „Єдність — Помісність — Патріярхат".

Вранці цього ж дня у місцевій парафіяльній церкві миряни вислухали Св'яту Літургію в намірені нашої Церкви Страдниці та українського народу, яку відправив о. М. Колодій. При кінці Служби Божої вірні заспівали „Молитву за Патріярха". Акомпаньювала мала Ренада Лангстон.

В год. 3-ій по полудні в залі СУМА відбулося Свято Помісности, в якому взяло участь місцеве громадянство обох віроісповідань. Сумівська заля була виповнена по береги. Серед присутніх були представники місцевих громадських організацій та товариств: Союз Українок Америки, СУМА, „Рідна Школа", ОЧСУ та інші. Прибув теж на Свято відомий на терені Арізони громадський діяч та голова Фінікського УККА інж. Володимир Чопівський.

На гарно прибраній вишивками та цвітами сцені виднів портрет Блаженнішого Патріярха Йосифа, а над портретом напис: „Єдність, Помісність, Патріярхат".

Свято відкрив п. Омелян Комарницький, муж довір'я та голова Відділу Товариства за Патріярхат у Фініксі, Арізона, вітаючи присутніх, а зокрема ред. Василя Качмара з Нюарку, Н.Дж., голову Крайової Управи Товариства за ПУПУКЦ та д-ра Олега Снилика, голову Окружного Осередку Відділів за ПУПУКЦ у Лос Анджелесі, Каліф. На початку п. Комарницький відчитав листа від Блаженнішого Отця Йосифа з патріяршим благословенням із нагоди цього свята та слова признання Управі Відділу, членам та прихильникам патріярхального руху та всім мирянам-поселенцям Фініксу за їхню корисну та повну посвяти працю для нашої Святої Помісної Української Католицької Церкви. Далі в короткім слові п. Комарницький підкреслив важливість помісности нашої Церкви та її змагу до завершення в Патріярхаті та величезні досягнення на цьому полі Їх Блаженства Патріярха Йосифа.

Після цього зібрані на сцені малята, учениці та ученики „Рідної Школи" під проводом п-і Л. Ленгстон з юним та сердечним відчуттям проспівали „Молитву за Патріярха".

Головною точкою програми була святочна доповідь, що її виголосив голова Крайової Управи Товариства за ПУПУКЦ ред. Василь Качмар, що його на це особливе свято з доповіддю запросила Управа Фінікського Відділу. У своїй промові доповідач підкреслив історію змагань вірних нашої Церкви за її помісність і патріярхат, насвітлюючи величну постать Блаженнішого Патріярха Йосифа. Доповідь мала великий успіх, присутні вислухали доповідача зі замітною увагою, вітаючи його довготривалими оплесками та повстанням з місць.

По доповіді відбулася мистецька частина свята.

Панна Аня Дидик з великим чуттям продеклямувала вірш Е. Крименка „Патріярх". Мішаний хор „Гомін" з Фініксу під орудою п. А. Заліського виконав пісні-молитви: „З нами Бог", „Святий Боже" та „Ми таємно Херувими". Пісні виконано з помітним чуттям та зрозумінням. Годиться підкреслити, що членами хору „Гомін" є особи обох віроісповідань та, що в приготуванні репертуару допомагав о. І. Ілінський, парох православної церкви з Фініксу.

Глибоко зворушливою точкою програми була рецитація 12-ої пісні поеми „Іван Вишенський" Івана Франка, що її виконав із питомим драматичним кольоритом д-р Олег Снилик.

Юначка Анна Чопко продеклямувала з великим зрозумінням віри вірш Завадовича „Обранець Провидіння".

На кінець танцювальний гурток „Верховина"— п'ять юначок: Геня Козак, Ліда Королишин, Н. Чопко, А. Чопко та К. Нютон виконали хоровід та інші народні танці з незвичайною прецизністю і гармонійністю.

Доповідь англійською мовою виголосив п. Роберт МекКоннел, адвокат із Фініксу, ревний прихильник українських проблем та ентузіяст мирянського руху за український католицький патріярхат. Доповідач виявив велике знання проблематики українського народу та положення Української Церкви, а зокрема її змагання за патріярхат, наголошуючи постать Патріярха Йосифа, як символ змагань Боговірного українського народу за святі права Помісности Української Католицької Церкви. Пан Р. МекКонел є членом місцевого Відділу Т-ва за Патріярхат. Мистецькою програмою свята керувала панна Аня Дидик, член Управи відділу та мистецький керівник. Свято закінчено відспіванням „Боже Великий, Єдиний".

Заклик до збірки на Патріярший Фонд відчитав п. Й. Дидик. Перекуском, кавою і солодким займалися членкині Відділу під керівництвом п-і Марії Гіщинської, члена Управи та скарбника Відділу. Мистецьке оформлення запрошень та мистецьке прибрання залі і сцени спочивало в руках інж. М. Дидика, активного громадського діяча, який є членом Управи Відділу та його містоголова. Допомагали пані Надя МекКоннел та п. Й. Білик.

У рамках Свята за Помісність в Фініксі була влаштована окрема виставка, присвячена історії та мартирології Української Церкви, та Української Католицької Церкви зокрема і многогранної діяльности Блаженнішого Патріярха Йосифа. На окремих столах та стінах одної частини залі СУМА виставлено різні пропам'ятні експонати: стрічки, конверти, програмки, жетони, періодики, журнали, українські та чужинецькі видання, портрети загинутих Владик, праці Слуги Божого Андрея Митрополита Шептицького, Патріярха Йосифа та взагалі все, що відноситься до Блаженнішого і нашої Церкви - Страдниці. На окрему увагу звертали на себе світлини церков з різних земель України або мистецько виконані образи нпр. „Св. Юр" та „Св. Софія" — праці Роберта МекКоннел та Андріяна Салука, зокрема прекрасно виконані побільшення і артистично оформлені фотознімки з тематикою українського церковного мистецтва та архітектури. Пан Адріян Салук є членом Управи Відділу Фенікського Товариства за Патріярхат, його другим містоголовою та членом Управи для особливих доручень. Величезну кількість експонатів до виставки доставив п. Ом. Комарницький, який довгими роками призбирував їх та з п. А. Салуком і своєю донею п-і Надя МекКоннел доклав великих зусиль, щоби виставка випала якнайвеличніше. Відділ філателії, зображений мемуарними значками Блаженнішого та його діяльности займав окрему та цікаву частину виставки, завдяки надісланим матеріялам від д-ра Романа Смика з Чікаґо.

Ця надзвичайно дбайливо підготована і цінна своїм змістом виставка виявилася могутнім повчаючим матеріялом присутніх на святі учасників, які прибули, щоби віддати поклін Ісповідникові Віри Блаженнішому Патріярхові Йосифові.

Із нагоди Свята за Помісність Управа Відділу Фінікського Т-ва за Патріярхат зібрала пожертв на Патріярший Фонд в сумі 750.00 дол.

Ярослав Хичій

Перші виступи президента і прем'єра уряду УНР в ЗСА.

Філядельфія, Па. (УІБ). — В середу, 7-го березня ц. р., прибули з Европи до Філядельфії, Па, президент УНР, п. М. А. Лівицький і прем'єр Уряду, д-р Т. Леонтій. На летовищі вітали їх крім інших, голова Представництва ВО УНР, п. В. Біляїв і заступник керівника ресорту фінансів, п. К. Луценко.

У четвер президент і прем'єр склали візиту деканові УПЦ філядельфійського деканату, о. протопресвітерові С. Білякові.

У п'ятницю, перед полуднем, 9-го березня, обидва панове в товаристві віцепрезидента п. Миколи Степаненка, п. В. Біляїва, голови Світового Об'єднання Прихильників ДЦ УНР, п. С. Букшованої та п. К. Луценка, М. Никиша склали офіційну візиту в Братському Союзі „Провидіння" і щоденнику „Америки". Присутніх привітав головний предсідник „Провидіння, о. шамбелян Р. Москаль.

Президент УНР виголосив слово на засадничі теми, у якому порушив проблеми нашої конкретної політики та ряд конкретних завдань. Як одне з основних завдань нашої політичної діяльности — це сконцентрування українських національно - визвольних сил. Консолідація сил тоді буде органічною, тривалою і успішною, коли буде вона спрямована на спільні акції на базі спільної ідеї і спільних цілей. Механічне зговорення і узгіднення залишаються тільки паперовою заявою.

ДЦ УНР втілює в собі життьове продовження, органічну тяглість української державности, проголошеної ІУ Універсалом. Змагання за відновлення УНР скріплене традиціями української держави в минулому та невгасаючою боротьбою за неї.

У п'ятницю, увечері започатковано наради УНР. Наради ще тривають і про них буде видано окремий комунікат.

У суботу, 10-го березня, в год. 4-ій п. п. відбулася в приміщеннях Дому УНР в Філядельфії ширша зустріч президента і діячів УНР з громадськістю Філядельфії та гістьми з інших осередків. Приміщення Дому вщерть виповнились відомими діячами, активними громадянами та представниками численних організацій.

Зустріччю проводив п. В. Біляїв. У Президії, крім нього були, президент, віцепрезидент, п. Микола Степаненко та прем'єр, д-р Теофіль Леонтій.

На вступі п. В. Біляїв привітав ген.-хорунжого К. Мандзенка, керівника ресорту військових справ і таких представників організацій: голову ГУООЧСУ, п. Ігната Білинського, голову Т-ва кол. Вояків УПА ім. Т. Чупринки п. Мих. Ковальчина, голову Крайової Ради Ордена С. Петлюри і Воєнного Хреста — сотника В. Сімянцева, уповноваженого Української Національної Армії, підполк. Михайла Ліщинського, представника Об'єднання кол. Вояків УГА п. М. Алексевича, голову Станиці „Карпатської Січі" Сидора Новаківського, президента кредитівки „Самопоміч" п. І. Мазепу, члена Екзекутиви Об'єднання Українських Католиків „Провидіння" п. Б. Тодорова, голову Філядельфійської Округи Українського Народного Союзу п. П. Тарнавського, головного радного Української Народної Помочі п. І. Криха, голову Відділу Об'єднання Прихильників ДЦ УНР в Ню Йорку п. М. Шпитка, голову Відділу Об'єднання Прихильників ДЦ УНР в Трентоні п. Б. Качуровського, голову Об'єднання Прихильників ДЦ УНР в Нюарку-Ірвінґтоні п. К. Степового, голову Відділу Об'єднання Прихильників ДЦ УНР в Філядельфії п. М. Никиша, голову Відділу Об'єднання Прихильників ДЦ УНР в Бавнд Бруку — Самерсеті В. Боруту, представника Відділу УНДС у Трентоні п. М. Тарасюка та редактора щоденника „Америка" О. Лисяка. Зокрема привітав і подякував предсідник о. протоієреєві, настоятелеві парафії св. Покрови, М. Борисенкові, який молитвою розпочав зустріч.

У своєму слові президент Лівицький у першу чергу з'ясував причини розв'язання УНРади та розписання її нової Сесії. Сесія перегляне внесені зміни і на внесок Уряду деякі з них затвердить, деякі змінить, чи внесе поправки й доповнення.

Нова ситуація у світі вимагає від нас нових заходів. Над їхнім проєктом саме працюють УНР та інші її чинники, щоб предкласти УІІІ Сесії відповідні проєкти.

В українському житті в Україні, поза залізною заслоною та в діяспорі відбуваються процеси, які треба мати на увазі й узгляднити у нашій діяльности. ДЦ УНР завжди опирався і притягав до співпраці самостійницькі елементи українського суспільства та всі організовані національно-політичні сили і в майбутньому робитиме це ще більше наполегливо, як дотепер.

Після виступу президента, присутні поставили ряд актуальних запитів, на які він відповів вичерпно, защо присутні нагороджували його неодноразовими оплесками. Під кінець підполк. М. Ліщинський заявив в імені українського вояцтва готовість і непохитну рішучість вірно відстоювати принципи ДЦ УНР та ті високі ідеали, за які воно боролося і жертвувало своїм життям. Зворушливим виступом п. М. Ковальчина, представника б. Вояків УПА, який в короткому слові висловив відданість ідеям УНР та в знак пошани подарував від Видавництва „Літопис УПА" примірники „Літопису" президентові і прем'єрові, закінчено цю зустріч.

П. В. Біляїв подякував присутнім і запросив їх до перекуски, що її приготовили пані, активні співробітниці Об'єднання Прихильників ДЦ УНР. За перекускою розмови продовжувалися до пізнього вечора.

У неділю, 11 березня, президент, голова Уряду і інші діячі ДЦ УНР взяли участь у Богослуженні в православній катедрі св. Володимира в Філядельфії, а після Богослуження в причасному сніданку з нагоди „неділі православ'я". В часі Богослуження настоятель катедри, о. протопресвітер С. Біляк привітав президента, віцепрезидента та голову Уряду і висловив їм та цілому ДЦ УНР многоліття, а хор відспівав Многая літа.

На причасному сніданку, де тостмайстром був голова Старшої Православної Ліги і член Президії Світового Об'єднання Прихильників ДЦ УНР, д-р мед. Степан Савчук, президент виголосив слово.

Річні Загальні Збори 163-го Відділу УНС „Єдність" у Філядельфії

Філядельфія, Па. (с.г.). — У неділю, 11-го лютого ц. р., у залі Дому Окружного Комітету Філядельфійської Округи відбулися чергові Річні збори дуже активного, 163-го Відділу „Єдність", що їх відкрив і, на бажання зібраних ними проводив голова Відділу Яким Козел. Обов'язки секретаря президії сповняв Теодор Дуда.

Відкриваючи збори, голова Відділу привітав присутніх членів, а зокрема члена основоположника Відділу і довголітнього секретаря Івана Потучка. Вшанувавши пам'ять померлих членів, приступлено до ведення нарад, згідно заподаної програми. Протокол з попередніх Річних зборів відчитав Теодор Дуда, який прийнято одноголосно без поправок. З черги приступлено до звітів членів Управи й Контрольної Комісії. Першим звітував голова Яким Козел, який заявив, що рік закінчено успішно, а це тому, що Відділ збагатився новими членами, що є ґарантією росту не лише відділу, але і цілости УНСоюзу. Він обширно поінформував членів про перебіг 29-ої Конвенції УНСоюзу у якій брав участь, як делеґат Відділу. Відтак висловив подяку за гармонійну співпрацю секретареві Відділу Теодорові Дуді й п-і Катрусі Семен — касирові Відділу за допомогу в придбанню 26 нових членів у звітовому році. Про загальну працю у Відділі обширно поінформував секретар Теодор Дуда, сказавши, що для УНСоюзу зібрано 11,717.89 долярів членських вкладок, а майно Відділу зросло до 457.00 долярів. Якщо йдеться про зріст в членстві, то на 31-ше грудня Відділ нараховував 214 членів, тим самим зріс у звітовому році на 23 члени. Цю надвишку він завдячує придбанню 26-ох нових членів, яких він зорганізував спільно з головою Якимом Козлом і п-і Катрусею Семен. Звіт секретаря доповнила п-і Катруся Семен, виконуючи обов'язки касира, а за Контрольну Комісію вичерпний звіт склав голова Михайло Паласюк. Як звіти Управи, так й Контрольної Комісії були змістовні й виказували солідну працю. У дискусії члени висловили признання уступаючій Управі. Зокрема про працю Відділу говорив Іван Потучко, колишній довголітній секретар Відділу, який належить до Союзу від 1919 року.

Запрошений до слова союзовий організатор Степан Гавриш висловив признання й ґратуляції Управі Відділу за взірцеву й наполегливу працю в розбудові УНСоюзу. Спеціяльно він вирізнив нового секретаря Відділу Теодора Дуду, який в короткому часі збагатив Союз на 107 нових членів. При тому він згадав і віддану працю п-і Катрусі Семен і Якима Козла, підкресливши, що ті успіхи треба завдячувати гармонійній співпраці усіх членів Управи й Контрольної комісії. Він також говорив про загальні справи УНСоюзу, а спеціяльно звернув увагу на біжучий ювілейний рік, в якому УНСоюз відзначає своє 85-річчя. При тому він закликав до дальшої праці в розбудові Союзу на славу українського народу та його доброго імени.

Голова Філядельфійської Союзової Округи Петро Тарнавський висловив подяку членам Управи за гарну співпрацю, а головно за придбання 26-ох нових членів, що допомогло знову Філядельфійській Окрузі зайняти перше місце в родині 30-ох союзових Округ.

По запитах і дискусії приступлено до вибору Управи на біжучий рік, що її обрано в такому складі: Яким Козел — голова, Микола Лишак — заступник голови, Теодор Дуда — секретар, і Марійка Ільницька — заступник секретаря і п-і Катруся Семен — касир. Контрольну комісію знову очолив, як голова, Михайло Паласюк, а на членів обрано пані Ніну Волчасту й Стефанію Терлецьку.

Закриваючи збори, голова Відділу Яким Козел подякував всім за участь, а відтак запросив присутніх до перекуски, що її приготовив секретар Теодор Дуда зі своєю донею Наталкою.

Відбиванкова дружина Ратґерс „Рейдерс" здобула третю нагороду

У днях 2-4 березня ц. р. у новозбудовані залі Ратґерського університету в Нюарку, відбудеться великий турнір 4-ох із 5-ох найкращих університетських відбиванкових дружин ЗСА, що його влаштував Спортовий Комітет Ратґерського університету.

Змагання цього надзвичайно цікавого турніру розпочалися у п'ятницю увечері при участі понад 1,500 глядачів, в цьому числі кількох сотень українців, які були свідками двох напружених гор, у яких дружина університету Південної Каліфорнії „Троджанс" перемогла репрезентацію Стейтового університету Огайо вислідом 15:12; 15:13; 13:15, 15:7, а в другій зустрічі вечора дружина „Бруїнс" з Каліфорнійського університету з Лос Анджелесу завдала поразки дружині „Рейдерс" 15:12, 15:13, 13:15 і 15:5.

У суботу відбулися чергові зустрічі, в яких дружина „Рейдерс" впевнено елімінувала репрезентацію Огайо, вислідом — 15:8, 15:5 і 15:5, здобувши таким чином третю нагороду і почесне місце між найкращими в ЗСА.

У фінальній зустрічі „Бруїнс", визнана найкраща університетська відбиванкова дружина в ЗСА, успішно вдержала це звання, перемагаючи свого сильного конкурента з Південної Каліфорнії 15:8, 15:9 15:11.

Приємно відзначити, що в цій величавій спортовій імпрезі, яку між іншими трансмітували на телебаченні „Сабирбин Кейбл Візіон ТВ-3 і Ю.А. Колюмбія Енд Морріс Кейбл Візіон, першорядні ролі припали українським спортовцям і спортовим діячам, що є студентами та в професорському складі Ратґерського університету.

Головну ролю у зорганізуванні тієї великої імпрези відіграв професор історії д-р Тарас Гунчак, організатор і опікун дружини „Рейдерс". У змаганнях між найкращими змагунами були українські відбиванкарі в більшості вихованці УСВТ „Чорноморська Січ": Нестор Паславський, який найбільше причинився до перемоги в других змаганнях, Андрій Голинський, молодий і дуже надійний відбиванкар, Юрій Темницький, Володимир Васічко, Крім них з українців слід згадати Богдана Завадовича колишнього змагуна УСО „Тризуб" Філядельфія і Романа Ленива з дружини СУМА Бостон.

Крім українців в цій дружині виступає ряд талановитих відбиванкарів: Дж. Порр, Дж. Віліямс, Д. Емич, І. Фурусава і ін. Тренером дружини „Рейдерс" є теж відомий кол. український відбиванкар — Олександер Попович, який свого часу виступав в складі УСВТ „Чорноморська Січ" та як відзначено в програмовій книжці в 1971 році був асистентом тренера дружини „Ч. Січ".

Дружина „Рейдерс" продовжує свій університетський сезон і підготовляється до цьогорічних фіналів в Каліфорнії, у яких знову зустрінеться з цими найкращими дружинами за чемпіонат НСАА.

У наступному році Нестор Паславський кінчає свої студії і в його плянах є зорганізувати сильну відбиванкову дружину УСВТ „Чорноморська Січ", яка змогла б успішно репрезентувати українців на терені ЮСВБА (Відбиванкової Асоціяції ЗСА). Під сучасну пору Нестор є тренером і провідником однієї з двох жіночих дпужин УСВТ „Ч. Січ", що бере участь в турнірах ЮСВБА.

Крайовий З'їзд Братства кол. Вояків 1-ої УД УНА в Канаді

Дня 18-го листопада м. р. у Торонто відбувся Делеґатський Крайовий З'їзд Братства колишніх вояків 1-ої Дивізії, Української Національної Армії. Нарадами З'їзду проводила Президія в складі: Богдан Співак — предсідник, Кость Фецик та Іван Шостак — секретарі.

Присутні делеґати вислухали звітів керівних органів Братства на Канаду. Із важливіших справ порушених у звітах варто відмітити наступне: На терені безмежно просторої Канади є розсіяні діючі клітини Братства-Станиці, а саме: в Едмонтоні, Калґарах, Ванкувері, Саскатуні, Вінніпеґу; Тандер Бей, Судбурах, Монтреалі, Ст. Катеринс, Гамільтоні та Торонто. В загальному Братство нараховує коло 750 членів на терені Канади. Все ж таки як організація, репрезентує цілість дивізійного загалу на цьому терені, велике число якого незорганізоване, поза рамками Братства.

Крайова Управа Братства основується на діяльності своїх Станиць, та їхнього членства. Від праці Станиць на місцях та їх кооперування з Крайовою Управою залежить і діяльність Крайової Управи.

Крайова Управа проводить акцію, інвалідам, вдовам по інвалідах, сиротам, та ветеранам старшого віку. На протязі дворічної каденції виплачено допомоги понад 5,000.00 дол. Допомоговий референт мгр Б. Кальба в звіті виказав, що за час його праці як допомогового референта, він виплатив понад 30,000.00 дол. допомоги. Це допомоги, що перейшли через касу Крайової Управи. Є деякі Станиці, що висилають безпосередньо допомоги, повідомляючи Крайову Управу, але вона цих речей не подає у своїх звітах. Як приклад можна згадати торонтонську Станицю, яка з міжкомбатантських імпрез видала, від 1972 року, на „Вісті Комбатанта" понад 2,000.00 дол., на дім Івана Франка 1,2000.00 дол., на СКВУ 1,000.00 дол., на Енциклопедію Українознавства 1,710.00 дол., на Український Інститут при Гарвардському університеті 2,950.00 дол. Далі торонтонська Станиця виплатила з їхнього доходу залізного фонду понад 11 ,000.00 дол. на стипендії та різні додатки передбачені їх статутом.

Члени Братства є активні в інших суспільно-громадських установах та організаціях. За приклад можна взяти Станицю в Гамільтоні; Відділ КУК, БУК, ЛВУ, Пласт, СУМ, всі ці організації очолені членами Братства, вони не мають між собою непорозумінь, бо так було рішено на їх перших сходинах Станиці Братства, та всі цієї постанови придержуються.

Крайова Управа понесла втрати в людях, відійшли колишній головний капелян Дивізії „Галичина" генерал о. д-р Василь Лаба, почесний член Крайової Управи полк. Порфірій Силенко, член попередньої Крайової Управи поручник Володимир Тивонюк, постійний секретар Станиці Братства у Вінніпеґу поручник Лев Рудницький.

За проєктом заступника голови Крайової Управи інж. В. Палієнка поставлено гідний пам'ятник на могилі сл. п. П. Силенка. Кошти будови пам'ятника, частини, на заклик Крайової Управи, покрили Станиці, а більшу частину покрило Братство Броди-Лев з Ню Йорку.

Про видавничі справи звітував Мирослав Біґус, адміністратор „Вістей Комбатанта" і видавничий референт при Головній Управі Братства. Увага і праця Братства головно звернена на видання книжок із дивізійною тематикою і видаванню журналу „Вісті Комбатанта".

Після звітів та ділової дискусії про діяльність Братства і уділенню абсолюторії обрано нові керівні органи Братства Канади на наступні два роки: мгр Василь Верига — голова (переобраний), інж. Богдан Підгайний, д-р Остап Сокольський, інж. Василь Палієнко, Степан Климців, Володимир Пальчук, Іван Падик, мгр Богдан Кальба, Петро Антонишин, д-р Василь Сірський, Мирослав Біґус, Андрій Коморовський, Богдан Дусанівський, Богдан Співак, Зенон Кобилянський; Контрольна комісія: Василь Бибик, Роман Чолкан і Кость Фіцик. Товариський суд: о. д-р Евґен Камінський, Степан Максимюк і Ярослав Цвікілевич (всі з Едмонтону).

Найбільшими турботами делеґатського З'їзду, про які дискутовано в пляні праці, були видавничі справи Братства, акція оборони діячів руху опору в Україні, СКВУ, КУК та їх статути, співпраця і плекання вояцької дружби, допомогові справи, справи організаційного порядку і т. п.

Після З'їзду в тім же приміщенні Управа Станиці Братства в Торонто влаштувала спільну вечерю і зустріч для членства Станиці і їхніх родин з делеґатами, учасниками З'їзду.

Іван Шостак

ПРОТОКОЛ
ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ,
яке відбулося в середу, 27-го грудня 1978-го року в приміщенні Головної Канцелярії УНС в Джерзі Сіті

В засіданні взяли участь: головний предсідник д-р Іван О. Флис, заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, заступниця головного предсідника Марія Душник, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна М. Дячук, головний організатор Василь Оріховський, запрошений на засідання редактор-емерит Антін Драган і голова Головної Контрольної Комісії д-р Богдан Футей. Не прибув на засідання головний директор для Канади сен. Павло Юзик.

1. ВІДКРИТТЯ НАРАД

Наради відкрив о годині 1-ій по полудні і ними проводив головний предсідник д-р Іван О. Флис. Він запропонував наступний порядок нарад, який прийнято одноголосно:

Порядок нарад

1. Відкриття нарад
2. Затвердження протоколу попереднього засідання Г.Е.К.
3. Звіти членів Головного Екзекутивного Комітету:
   головного касира
   головного секретаря
   головного організатора
   заступниці головного предсідника
   головного директора для Канади
   заступника головного предсідника
   головного предсідника
4. (а) Організаційний плян на весну 1979-го року головного організатора
4. (б) Прийняття на працю Василя Данька, як керівника продажу забезпечення
5. Додаткове медичне забезпечення (Мейджор Медікал) для службовиків
6. Заанґажування фірми Юрія С. Войновича для старань про приділ федеральних фондів на Дім Сеньйорів
7. Затвердження дивіденди
8. Відзначення 85-річчя УНСоюзу в 1979-му році
9. Публікації УНСоюзу
10. Різне
11. Закриття засідання.

2. ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРОТОКОЛУ ПОПЕРЕДНЬОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ

Головний секретар Володимир Сохан повідомив, що він ще не виготовив і цим самим не розіслав всім членам Головного Екзекутивного Комітету протоколу попереднього засідання Г. Е. Комітету, яке відбулося 11-го листопада 1978-го року. На пропозицію заступниці головного предсідника Марії Душник, що її піддержала головний касир Уляна Дячук, вирішено одноголосно відкласти затвердження цього протоколу до чергового засідання Головного Екзекутивного Комітету.

3. ЗВІТИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ

Звіт головного касира Уляни М. Дячук

Головний касир Уляна М. Дячук поінформувала про наступні інвестиційні кроки, пороблені на підставі рішень чотирьох членів Головного Екзекутивного Комітету, затруднених у Головній Канцелярії:

Закуплено бонди:

		YIELD	
50 M	The Pacific Telephone & Telegraph Co. 9⅝% Debentures due 11/1/2014	9.625	$50,000.00

Уділено гіпотечні позички:

71 East Shore Dr., Kinnelon, N.J.	$30,000.00
531 Fairhurst Road, Fairless Hills, Pa.	$35,000.00

Бонди, які відкликано, або дозріли:

50 M	Dayton Power & Light Co. 1st Mtge Bond, Ser. A 3% due 12/1/78	$50,000.00
50 M	Rockland Light & Power Co. 1st Mtge Bond, Ser. C 3⅛% due 12/1/78	$50,000.00
1 M	Montana-Dakota Utilities Co. 1st Mtge S/F Bond 9¼% due 10/1/90	$ 1,007.20

На пропозицію заступниці головного предсідника Марії Душник, що її піддержав заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, предложені інвестиції затверджено одноголосно.

Після затвердження інвестицій головний касир Уляна М. Дячук продовжувала свій звіт:

Звітую коротко тому, що на кінцеворічні підсумки ще тепер завчасно. Але вже можна тут подати, що майно УНСоюзу зросло досі на $904,000 та що сподіємося, що воно осягне загальну суму $43,250,000 з кінцем цього року.

Ми вже звернулися до власників боргових зобов'язань із запитанням, чи вони відновили б свої позички на такі боргові зобов'язання на чергових 5 років, коли в жовтні 1979-го року прийде пора для виплати теперішніх зобов'язань. На 860 висланих запитів одержали ми вже 423 відповіді із згодою боргові зобов'язання відновити, 250 із відповіддю, що вони бажають вибрати свої гроші, а на відповіді від дальших 182 власників боргових зобов'язань ми все ще чекаємо. Коли брати до уваги суми позичок, що їх ці відповіді репрезентують, то залишать в нас позички на суму $2,710,000, виберуть свої позички на суму $2,176,000, а на рішення про суму $1,206,000 ще чекаємо. До часу виплати боргових зобов'язань в жовтні 1979-го року і ці рішення можуть ще власники зобов'язань змінити, залежно від змін відсоткової стопи на ринку. Добре було б уже наперед подумати про можливість затягнення гіпотечної позички на нашу Українську Будівлю, коли б зайшла така потреба.

Головний касир Уляна М. Дячук роздала всім членам Головного Екзекутивного Комітету заяви про конфлікт інтересів. Їх виповнили та підписали всі члени Г.Е. Комітету і передали головному касирові Уляні М. Дячук, яка ствердила, що всі заяви виповнені та підписані згідно з вимогами забезпеченевих урядів.

Звіт головного секретаря Володимира Сохана

В цьогорічній членській кампанії приєднали секретарі та організатори за 11 місяців, тобто до кінця листопада, разом 2,672 нових членів, в тому 876 в Деп. Молоді, 1,337 в Деп. Дорослих та 459 грамот акцидентового забезпечення. До дня цього засідання вже в грудні наспіло до Головної Канцелярії 185 аплікацій, на підставі чого можна сподіватися, що за цілий грудень в найкращому випадку матимемо біля 300 нових членів. Від 1-го листопада 1977-го року до кінця листопада 1978-го року ми видали членам Деп. Молоді 288 грамот нової кляси ТР-65. Ця нова грамота все ще не здобула собі сподіваної популярности.

У звітовому часі за 11 місяців 1978-го року мав УНСоюз невеликі втрати в членстві, менші як у попередніх роках, але при малому числі нових членів він все таки втратив на чисто 912 активних членів та 618 грамот у стані всього членства. Можна вже передбачити, що за цілий рік втрати у всьому членстві досягнуть числа 650, а в активному членстві перейдуть 1,000.

Пересічні суми забезпечення нових членів УНСоюзу переступили суму $2,500, тоді коли пересічна сума всього членства все ще не дійшла до $1,700. Всіх членів, забезпечених на високі суми на $10,000 і більше, маємо за станом з кінця листопада 456, з чого 371 грамота є на суму $10,000. Це вказує на те, що наше членство не набуває в нас грамот на високі суми забезпечення, хоч такі можливості в УНСоюзі існують. Ми готові підвищити максимальні суми забезпечення у віці 16 до 40 років до $100,000 та у віці 41 до 45 років до $50,000, договорюючись про таке підвищення сум із нашою реасекураційною установою, щоб дати змогу нашим членам забезпечуватися і на такі високі суми. Але серед нашого членства та взагалі серед нашого громадянства все ще треба пропаґувати потребу справжнього забезпечення на високі суми та переконати його, що таке забезпечення можна набути в УНСоюзі. Порівнюючи із другими забезпеченевими установами, в тому із великими комерційними, можна ствердити, що, відповідно до нагромадженої резерви та пересічної суми забезпечення, максимальні суми забезпечування в УНСоюзі без вимоги лікарських оглядин є вистачально високі. УНСоюз підвищував уже двічі в останніх роках ці максимальні суми забезпечення без лікарських оглядин, в липні 1976-го року та в липні 1978-го року.

Звіт головного організатора Василя Оріховського

Наша членська кампанія не принесла бажаних успіхів ані в листопаді, ані теж, як це досі виглядає, у грудні. Особливо слабо виглядає вислід членської кампанії в листопаді на терені Канади, де, за виїмком Округи Монтреаль, що її очолює наша головна радна Текля Мороз, повний організаційний застій. Тому нам треба конечно підшукати обласних організаторів та окружних організаторів для теренів Америки і Канади.

На слабі досягнення організаційної праці склалось багато різних причин, але головною причиною неуспіхів є таки неактивність цілого ряду Відділів. Ми маємо 131 Відділів, які вже протягом трьох років не придбали ані одного нового члена. Серед цих неактивних Відділів маємо аж 23 Відділи із членством від 50 до 100 осіб і всі наші заклики до урядовців цих Відділів нічого не допомагають.

Ми вже замовили наліпки на авта, які будемо розсилати через Відділи та організаторів, щоб і цим попробувати пропаґувати членство і забезпечення в УНСоюзі.

— • —

Головний предсідник д-р Іван О. Флис запропонував, що він сам напише листи до цих неактивних Відділів, а заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась попросив, щоб йому переслав головний предсідник копії цих листів до Відділів в його околицях, бо він теж хотів би постаратися заактивізувати їх.

Голова Головної Контрольної Комісії д-р Богдан Футей порадив звернутися до колишніх „будівничих УНСоюзу", може б вони відновили свою організаторську працю.

Заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась заявив, що хтось повинен би знайти для УНСоюзу обласного організатора на Канаду. Він запропонував, щоб головний предсідник д-р Іван О. Флис написав листа до Канадського Представництва з проханням, щоб воно підшукало такого обласного організатора, попереджуючи його при цьому, що коли Канадське Представництво не найде до кінця січня такого обласного організатора, тоді цією справою займеться Головний Екзекутивний Комітет. Цю пропозицію піддержала головний касир Уляна М. Дячук і її апробовано одноголосно.

Звіт заступниці головного предсідника Марії Душник

Я беру активну участь у членській кампанії і сподіюся придбати в цьому році разом десять, або і більше нових членів. Також будемо старатися виконати квоту нових членів у нашому 293-му Відділі. Я слідкую за 9 Відділами в нашій Окрузі і роблю на них натиск, щоб вони приєднували нових членів. У звітовому часі я брала участь в Третьому Світовому Конгресі Вільних Українців, як делегат від УНСоюзу, та взяла участь в бенкеті для відзначення 85-ліття „Свободи", який відбувся в Ню Йорку і була членом комітету для цього свята.

Добре було б, щоб Головний Екзекутивний Комітет видав заклик до українських родин, до батьків, до дідусів та бабусь, до вуйків і тіток та до інших опікунів молоді, щоб вони вписували дітей в члени УНСоюзу.

У звітовому часі я вручила від УНСоюзу чека на $500 для музею українського народного мистецтва Союзу Українок Америки в часі церемонії відкриття виставки Никифора.

Я ще хотіла б звернути увагу на те, що наш визначний українець Пенсильвенії, стейтовий конгресмен Теодор Стубан, не дістав належного місця на вістку і знимку у „Свободі", коли він був переобраний на цей пост у виборах. Вістка про нього появилася у „Свободі" пізно і на останній сторінці.

(Закінчення на стор. 6)

ПРО МИСТЕЦЬКУ ЗБІРКУ...

(Закінчення зі стор. 2)

тазії, де характер даного князя диктувала функція його відомої діяльности. В результаті це дало твори різної вартости, наприклад, бездоганно скомпоновану „Ярославну", збудовану на ритмі „співучих" ліній, або так само цікаво скомпонований портрет Кирила Розумовського, щодо якого вже був потрібний історичний матеріял. Чорні фарби, які переважають у тому портреті, можуть символізувати чорні роки України, які прийшли після цього останнього гетьмана. Але в деяких інших портретах переважає схематизм упрощених форм одягу, виповнених здебільшого орнаментом, що надає тим картинам забагато декоративности. Тут безперечно відбилися впливи тогочасної графіки, зокрема плякату, якому такі засоби були притаманні. Подібними засобами користувався у нас Анатоль Петрицький, і якщо він тут добився більшого успіху, то це слід поставити на рахунок театру, для якого Петрицький творив свої костюми. Перевага його була в тому, що він кожночасно мав під рукою театральні костюми і акторів-моделів, чого не мав Дядинюк.

Цикл історичних портретів Дядинюка є добрим прикладом, як теж і наукою для інших мистців у тому, що в такого роду історичних картинах ніяка і найбільш вигадлива форма не заступить історичного дослідження і вивчення доби, зокрема її костюму. Те, що такі матеріяли знайти в нас дуже важко, а то й неможливо, це інша справа. Згеометризовані форми в портретах Дядинюка переважають тільки в картинах із княжої доби, вони мало помітні в творах з доби козацької, з якої все ж таки маємо більш приступний і багатший матеріял портретовий і костюмовий.

З усього сказаного видно, що не може бути одного загального погляду на ті портрети Дядинюка, в них бо є компроміс між історією і абстракцією модерних форм, між точністю мистця-портретиста і його імпровізацією тоді, коли він творить без реального моделя. Цілість тих творів є доброю відбиткою тенденцій нашого мистецтва майже пів сторіччя тому, мистецтва, яке шукало нових доріг у ще не звідані області творчости, і немає сумніву, що цих пошуків Дядинюка не зможе поминути ні один уважливіший історик українського мистецтва нашої доби.

• • •

Інші мистецькі твори збірки Я. і С. Макогонів належать до ділянок антиків і народного мистецтва. У першій категорії звертає увагу рідкісна ікона „Розп'яття", намальована на шкіряній оправі друкованого Псалтиря (пізніше вставка, первісний текст мусів бути рукописний), далі три ікони російської школи, що всі потребують доброї реставрації, особливо найкраща з них „Голова Христа".

З народного мистецтва загальну увагу привертає прегарна серія понад 100 буковинських вишивок і дві жіночі строї (частинно доповнені Інститутом). Є ще кілька гуцульських різьб роботи відомого майстра Семена Корпанюка, які на тлі сучасної вже майже фабричної продукції виглядають як справжня кляскка. На виставці є ще показана частина фотоальбомів із цінним матеріялом, що стосується відомих осіб та інституцій міжвоєнної доби в Західній Україні.

С. Гординський

Підготовляють...

(Закінчення зі стор. 1)

of Michigan, Ann Arbor, MI, 48109.

Prof. Dmytro Shtohryn, University Library, University of Illinois, Urbana-Champaign, Ill. 61801.

Prof. M. Voskobiynyk, History Department, Central Connecticut State College, New Britain, Conn. 06050.

зголошувати доповіді на запропоновані теми або на теми, над якими вони працюють. Просимо надсилати теми доповідей з коротким резюме до голів секцій на такі адреси:

Prof. Assya Humesky, Department of Slavic Languages and Literatures, University

Ділимося з Родиною, Приятелями і Знайомими сумною вісткою, що наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ і СЕСТРА

бл. п.

СОФІЯ ОЛЬГА з Хомінських ЯРЕМКЕВИЧ

довголітня учителька фортепіанової гри в Клівленді, Огайо, померла 16-го березня 1979 р., проживши 68 р.

Похоронні відправи відбулися в неділю, 18-го березня, похорон в понеділок, 19-го березня ц. р. з української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. на цвинтар Голивуд в Юньйон, Н. Дж.

У невимовному смутку і жалю:

ЮРА ЯРЕМКЕВИЧ — чоловік

МУШКА ХОДНОВСЬКА — донька з чоловіком НЕСТОРОМ і сином МАРКІЯНОМ
МОТРЯ РАКОЧА — внучка з чоловіком ЯРЕМОЮ
Сестри і Брат з Родинами та ближча і дальша Родина в ЗСА, Канаді, Україні і Польщі

•

Замість квітів просимо ласкаво складати пожертви на Українську Музичну Фундацію в ЗСА і НТШ в Сарселю.

Головна Управа Українського Золотого Хреста у ЗСА

у глибокому смутку і скорботі повідомляє
своїх Членів та все Громадянство,
що у четвер, 15-го березня 1979 року у вечірніх годинах,
несподівано, помер на 69-му році життя

св. п.

Д-р ДЕНИС КВІТКОВСЬКИЙ

Голова Проводу Українських Націоналістів і довголітній адвокат у Детройті, Міш.

ПОХОРОНИ Покійного відбудуться в суботу, 24-го березня 1979 року, о год. 9-ій ранку, на Українському Православному Цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Архиєрейські похорони очолить Первоієрарх Української Православної Церкви в ЗСА Блаженніший Владика Мстислав у сослуженні численного Духовенства.

•

Достойній Дружині, Голові Головної Управи Українського Золотого Хреста з Сином і Невісткою та Родині складаємо щиро-сердечні співчуття по невіджалуваній втраті.

Головна Управа Українського Золотого Хреста

З глибоким жалем сповіщаємо про упокоєння в Бозі

бл. п.

Д-ра ДЕНИСА КВІТКОВСЬКОГО

визначного громадського політичного діяча, члена Ради Метрополії Української Православної Церкви у США та члена Опікунчої Ради Св.-Софійської Православної Духовної Семінарії.

ЗАУПОКІЙНА АРХИЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА у Церкві-Пам'ятнику. Початок о год. 9-ій ранку і ПОХОРОН Покійного відбудеться у суботу, 24-го березня 1979 р. на Українському Православному Цвинтарі св. ап. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

•

Просимо про молитви за душу Спочилого.

Митрополича Канцелярія Української Православної Церкви в США

о. ЮРІЙ КІКТА

по довголітніх терпіннях покликаний до Творця 9-го березня 1979 року у 49-ім році служіння Христові і похований 12-го березня 1979 року в Його парохії Кривотули в Західній Україні.

Наш брат Юрій народився 21. 1. 1907 у Тарнаві, Добромильського деканату, як син о. Павла і Теодозії з Войтовичів. Гімназію закінчив у Дрогобичі в 1925 р. і студіював право у Львові. По смерти батька в 1927 р. перейшов на богословію в Перемишлі і в березня 1931 р. прийняв свячення від єпископа Йосафата Коциловськошо та став його капеляном. Потім душпастирював та співпрацював з місцевим населенням у Ярославі і в Лежайську на Засянні, а після вигнання із західнього пограниччя українців на весні 1945 р. — на призначеннях у Станиславівській епархії.

На Засянні о. Кікта посвячувався праці при веденні місцевих й повітових прицерковних і громадських організацій та популяризував почитання Матері Божої і прощ до чудотворних ікон в українських церквах. Він був дослідником минулого свого реґіону і публікував історичні розвідки, один музичний підручник та релігійну літературу.

Хай пам'ять про ревного духовника і стійкого діяча українського Засяння остане збережена для історії західнього пограниччя!

Поминальні Літургії будуть жертвовані в храмах у різних містах.

Брати: МИКОЛА, ТЕОДОР і СТЕПАН з Родинами

———

В пам'ять Найдорожчого нашого Брата о. Юрія, вплачуємо 500.00 дол. на видання Реґіонального Збірника „Ярославщина і Засяння".

Вогонь Олімпіяди і совєтська пропаганда

Щоб доставити „священий вогонь" Олімпіяди 1980 року в Москву — понад чотири тисячі кілометрів — 18-го липня, день перед урочистим відкриттям гор, змінюючись щокілометра, спортсмени понесуть, вагою близько кілограма, — смолоскип дорогами, Греції, Болгарії і Румунії, а далі через Україну, Білорусію та Росію, аж „доки він не спалахне в чаші Центрального стадіону ім. В. І. Леніна'', — інформує київський журнал „Україна". 810 кілометрів смолоскипною естафетою пройде олімпійський вогонь землями України. Почнеться його шлях в прикордонному селі Порубному на Буковині, далі з Чернівець 88-кілометрова дорога дійде до Кам'янця Подільського, звідти 98 спортсменів, чергуючись нестимуть смолоскип до Хмельницького, а відтак до Летичова, Дяківки, Віннічини, Бердичова, Житомира, від якого почнеться найдовший етап 3—106 кілометрів до Коростишева, а звідтіля ще 75 кілометрів до Києва. З Києва вогонь понесуть на Козелець, Чернигів, до села Нових Яриловичів, де його передадуть білоруським спортсменам. Естафету супроводитимуть автомобілями і мотоциклями і видатні люди з міст і сіл та спортсмени-олімпійці. Кожен з бігунів повинен подолати свій етап за п'ять хвилин — загальна швидкість несення вогню — 12 кілометрів на годину. Біг олімпійців триватиме шість діб.

Щоб пропагандивно якнайкраще використати Олімпіяду в 1980 р. у кожному з проміжних пунктів факелоносців зустрічатимуть з традиційним хлібом-сіллю, відбуватимуться мітинги, спортивні свята й змагання. В місцях ночівлі бігунів — Чернівцях, Житомирі, Києві та Чернигові — передбачено провести великі спортивно-театралізовані свята, вечори інтернаціональної дружби", — пише журнал „Україна".

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ КАБІНЕТ...

(Закінчення зі стор. 1)

короля Гуссейна, бо його досі вважали найбільш поміркованим з арабських лідерів, крім Садата.

Щодо самого мирового договору, то існує можливість, що його підпишуть вже в понеділок, 26 березня, у Вашінґтоні. Продовж останніх кількох днів президент Садат заявляв, що хотів би, щоб всі версії договору, тобто в англійській, арабській та єврейській мовах, були підписані у столиці ЗСА, а не також у Каїрі та Єрусалимі, бо, на думку Садата, президент Картер своєю наполегливою діяльністю довів до ліквідації розбіжностей під час його недавньої поїздки на Близький Схід і тому „заслуговує на всю славу". Коментатори, однак, вважають, що Садат не хоче летіти до Єрусалиму, щоб ще більше не наставити проти себе інших арабських лідерів, як теж з тієї ж причини не бажає, щоб ізраїльський прем'єр Менахем Беґін прибував до Каїру.

Протягом останніх кількох днів у Вашінґтоні переговорюють ізраїльський та єгипетський міністри оборони, Езер Вайцман і Камаль Гассан Алі, намагаючись дійти до остаточного порозуміння щодо мілітарних аспектів мирового договору, зокрема звільнення Ізраїлем окупованого ним Сінайського півострова. Вони теж переговорюють з американськими чинниками питання майбутньої військової та іншої допомоги Америки цим двом країнам Близького Сходу.

З жалем і смутком повідомляємо Українську Громаду, що в середу, 13-го березня 1979 р. відійшов у Вічність, на 54 році життя

бл. п.

ГНАТ ІВАСЬКІВ

родом із Золотої Слободи, Україна

ПАНАХИДА в четвер, 22-го березня 1979 р. о год. 6-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми, 129 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку.

ПОХОРОН в п'ятницю, 23-го березня 1979 р. в год. 9 ранку з того ж заведення до церкви св. Юра в Ню Йорку, а відтак на цвинтар Оливна Горя, Ню Йорк.

Вічна Йому Пам'ять!

СТЕПАН і МАРІЯ ГОЛОВАТІ

В ПЕРШУ ВАЖКУ, НЕЗАБУТНЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
Дорогої ТЕТИ

бл. п.

ОЛЕНИ ГОЛІЦИНСЬКОЇ БРИЛИНСЬКОЇ

артистки українських театрів

та

В ДВАДЦЯТЬ ШОСТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
Дорогого ВУЙКА

бл. п. інж. ЕВГЕНА БРИЛИНСЬКОГО

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

В ЦЕРКВАХ:

св. І. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., у неділю, дня 25-го березня ц. р., о год. 12-ій дня;

св. Духа в Істоні, Па., 26-го березня 1979 р., о год. 7-ій ранку.

Просимо ласкаво про молитви.

—————

У світлу пам'ять Покійних, жертвуємо 100.00 дол. на УВАН.

Сестрінка — ВАЛЯ КАЛИН-МАГМЕТ
з чоловіком СТЕПАНОМ

Ділимося сумною і болючою вісткою з Центральними Управами та Членством Ідеологічно Споріднених Націоналістичних Організацій „ІСНО" українським суспільством в діяспорі, та українським народом в Україні, що дня 15-го березня 1979 р., несподівано, відійшов у Вічність, на 69 р. життя

ГОЛОВА ПРОВОДУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

сл. п.

Д-р ДЕНИС КВІТКОВСЬКИЙ

довголітній член ПУН, видатний політичний і громадський діяч, публіцист, кол. редактор націоналістичних періодиків, „Самостійність", „Самостійна Думка" і „Самостійна Україна", голова Центральної Управи ОДВУ та провідний член інших організацій

•

Опечаленій Дружині, Синові та всій Родині висловлюємо наші найглибші співчуття

ПРЕЗИДІЯ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ
ІДЕОЛОГІЧНО СПОРІДНЕНИХ
НАЦІОНАЛІСТИЧНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Друзів і Приятелів, що в четвер, 15-го березня 1979 року, нагло, відійшов у Вічність, проживши 69 років

наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ТЕСТЬ і БРАТ

сл. п.

Д-р ДЕНИС КВІТКОВСЬКИЙ

Голова Проводу Українських Націоналістів, довголітній адвокат в Детройті.

В суботу, 17-го березня 1979 року в похоронному заведенні при Connor вул. в Гемтремк, Міш. відбудуться дві ПАНАХИДИ, о год. 6-ій і 8-ій веч.

В неділю, 18-го березня 1979 р., о год. 7-ій веч. в катедрі св. Покрови відбудуться ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ.

В понеділок, 19-го березня ц. р., о год. 10-ій ранку в тій же катедрі св. Покрови відбудеться ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА і похоронні відправи.

Сам ПОХОРОН відбудеться в суботу, 24-го березня 1979 року, починаючи з 9-ої год. ранку ЗАУПОКІЙНОЮ АРХИЄРЕЙСЬКОЮ СЛУЖБОЮ БОЖОЮ, яку очолить Блаженніший Митрополит Мстислав.

ПОХОРОН відбудеться на Православному цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
дружина — МАРІЯ
син — ОСТАП з дружиною МАРТОЮ
Сестри і дальша Родина в Україні

Центральна Управа Організації Державного Відродження України — ОДВУ і Братні Організації „Зарево", МУН і Визвольний Фонд

в глибокому жалю повідомляють все Членство ОДВУ і Братні Організації та Українську Громаду, що 15-го березня 1979 року, несподівано, помер

ГОЛОВА ПРОВОДУ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

сл. п.

Д-р ДЕНИС КВІТКОВСЬКИЙ

б. голова і довголітній член Центральної Управи ОДВУ, видатний журналіст, відомий громадсько-політичний діяч на рідній Буковині і на еміграції.

ПОХОРОНИ в суботу, 24-го березня 1979 р. на Українському Православному Цвинтарі у Бавнд Бруку, Н. Дж. Початок о год. 9-ій ранку Архиєрейською Службою Божою, яку очолить Блаженніший Митрополит Мстислав.

•

Вельмишановній Дружині, Синові і Невістці, Сестрам, дальшій Родині, висловлюємо наше сердечне співчуття.

Центральна Управа ОДВУ
і Братні Організації

З найглибшим сумом та почуттям невіджалуваної втрати повідомляємо Членство Організації Українських Націоналістів, Українського Націоналістичного Руху та всю Українську Спільноту, що в четвер, дня 15-го березня 1979 року, в год. 9:30 у вечорі, несподівано, відійшов у Вічність, від розриву серця, на 69-му році життя в Детройті, Міш., ЗСА

бл. п.

Д-р ДЕНИС КВІТКОВСЬКИЙ

Голова Проводу Українських Націоналістів.

ПОХОРОНИ відбудуться в суботу, 24-го березня 1979 року з Храму-Пам'ятника св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., ЗСА., о год. 9-ій ранку.

Жалобні похоронні відправи очолить Первоієрарх Української Православної Церкви Блаженніший Митрополит Мстислав.

Звертаємося до Членів, Симпатиків та Прихильників ОУН і УНРуху, взяти участь в жалобних урочистостях і в 40-ий День смерти належно відзначити Пам'ять Голови ПУН сл. п. Д-ра Дениса Квітковського.

•

Прибитим горем Дружині і всій Родині Покійного висловлюємо наші співчуття.

•

Закликаємо всіх Українців, а в першу чергу Членство ОУН і УНРуху дальше з непослабленою силою боротися за здійснення найвищих ідеалів, за які боровся Покійний Голова ПУН.

Провід Українських Націоналістів

ПРОТОКОЛ

(Закінчення зі стор. 4)

Звіт заступника головного предсідника д-ра Мирона Куропася

У звітовому часі я брав участь в Світовому Конгресі Вільних українців в Ню Йорку.

З рамени Гарварду вибираюся на 4-го лютого до Торонта і міг би я там щось зробити для УНСоюзу, напримклад пошукати за кандидатами на організаторів, якщо було б таке побажання Головного Екзекутивного Комітету.

Вкінці звіту хочу повідомити вас, що я зробив новорічну резолюцію — зобов'язуюся приєднати для УНСоюзу 10 нових членів у 1979-му році.

На пропозицію заступника головного предсідника д-ра Мирона Куропася вирішено одноголосно, щоб головний предсідник д-р Іван О. Флис відвідав українські громади в Лос Анджелесі, Сан Франціско та у Фініксі, згідно із одержаними від цих громад запрошеннями. Головний предсідник д-р Іван О. Флис мав би взяти участь у відзначуванні річниці 22-го січня у Лос Анджелесі.

Звіт головного предсідника д-ра Івана О. Флиса

В Маямі, де ми маємо наш 368-ий Відділ УНСоюзу із приблизно 150 членами, веде групу тут народжених українців наш член Тарас Максимович і їхня організація під назвою Українського Горожанського Клюбу була протягом років Відділом УККА. Але недавно постав там новий Відділ УККА, що його заснували у Голівуді і цей новий Відділ УККА хотів мати виключне право називатися Відділом УККА в Маямі. У висліді цього дійшло до спору, котра із цих організацій має право бути Відділом УККА. Тому, що організація під проводом Тараса Максимовича була там довший час активною і визнаною вже, як Відділ УККА, я старався полагодити цю справу компромісово. Остаточно вирішено, що там будуть два Відділи УККА, один в Маямі, а другий у Голівуді.

Я був головним промовцем на бенкеті 217-го Відділу УНСоюзу в Рочестері 12-го листопада ц.р., репрезентував УНСоюз на Світовому З'їзді СУМ в Елленвіллі 18-го листопада ц.р. та взяв участь в Окружних Зборах УНСоюзу в Гартфорді 19-го листопада ц.р. Також був я на бенкеті 256-го Відділу УНСоюзу в Ріверґеді, Н.Й. Як представник УНСоюзу взяв я участь у конференції про людські права, яка відбулася в Білому Домі у Вашінгтоні 6-го грудня ц.р.

Наша Реорганізаційна Комісія відбула своє чергове засідання 2-го грудня ц.р., на якому члени Комісії вирішили рекомендувати Головному Екзекутивному Комітетові прийняти на організаційну працю професійного продавця життьового забезпечення Василя Данька. Я сам приєднав досі у 1978-ому році 12 нових членів.

В Український Будівлі маємо в дану пору невинаймлені поверхи 9-ий та 10-ий, половину 13-го поверху і приміщення на крамницю на партері. Недавно ми винаймали решту 8-го поверху профспілці моряків. Робимо старання підшукати льокаторів на порожні поверхи і так само стараємось винаймити приміщення на крамницю. Наш старий будинок на Ґренд вулиці хочемо продати, а заки найдеться купець вистаратися про звільнення його від податків. В Українській Будівлі ми плянуємо запровадити систему компютора для контролі та ощадности огрівання і прохолодування, так званий „Бос Систем". Цю систему рекомендують нам архітекти та інж. Роман Галібей, головно для безпеки та ощадности. Сподіємося, що вже вкоротці ця система буде в нас заінстальована.

4 (а). ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ПЛЯН НА ВЕСНУ 1979-го РОКУ

Головний організатор Василь Оріховський: Організаційну членську кампанію 1979-го року вестимемо під кличем придбання в ювілейному році 85-річчя УНСоюзу 5,000 нових членів, забезпечених на загальну суму $10,000,000. В тому числі нових членів плянуємо мати 2,500 дорослих членів, 1,300 дітей та 1,200 грамот акцидентового забезпечення. Із 5,000 нових членів Відділи в Америці повинні б придбати 4,300 нових членів, а Відділи в Канаді 700 нових членів. В Америці ці члени мали б набути забезпечення на суму $7,500,000, а в Канаді на суму $2,500,00. Намічену квоту нових членів розділено на Округи, а в Округах на поодинокі Відділи цих Округ. Відділам приділено квоти у відсотковому відношенні до числа їх членства (7-8%) та відповідно до їх спроможностей.

Засоби для виконання наміченого пляну:

а) Делегати, які досі не придбали нових членів, повинні здобути „делегатські десятки" нових членів.

б) Округи повинні відбути річні збори і ці наради пов'язати, якщо можливо, зі секретарським вишколом.

в) Відбути по Округах ювілейні святкування 85-річчя УНСоюзу у формі бенкетів або святочних сходин, і ці святкування використати для приєднування нових членів. На цих святкуваннях відзначити почесними грамотами заслужених союзовців.

г) Підшукати та негайно заанґажувати до праці окружних і постійних організаторів для Америки і для Канади.

ґ) Закладати нові Відділи УНСоюзу в Америці і в Канаді.

д) Продовжувати акцію льотерійного забезпечення дітей.

е) Продовжувати акцію Союзових Клюбів:
„Клюбу П'ятидесятників"—50 і більше нових членів
„Клюбу Заслужених Союзовців"—25 до 49 нових членів
„Клюбу Будівничих УНСоюзу"—10 до 24 нових членів.

Ставки грошових нагород за приєднування нових членів для секретарів та організаторів будуть в 1979-ому році такі самі, як у 1978-ому році.

За придбання в 1979-ому році більшого числа нових членів будуть виплачені наступні бонуси: по $3.00 за кожного члена, коли секретар чи організатор приєднає 10 до 24 нових членів; по $5.00 за кожного члена, коли секретар чи організатор приєднає 25 до 49 нових членів; та по $8.00 за кожного члена, коли секретар чи організатор приєднає 50 або більше нових членів. Ці бонуси призначені тільки за грамоти життьового забезпечення.

Грошові бонсуи за більші суми життьового забезпечення будуть, як і в минулому році, на такі суми:

за суму від $50,000 до $74,000	$ 50.00
за суму від $75,000 до $99,000	$100.00
за суму від $100,000 вгору	$200.00

Нагорода у формі безплатного побуту на „Союзівці" прислуговуватиме секретарям і організаторам, які приєднають протягом 1979-го року 25 і більше членів, забезпечених грамотами життьового забезпечення: один тиждень за приєднання від 25 до 49 нових членів, два тижні за приєднання від 50 до 74 нових членів, три тижні за приєднання від 75 до 99 нових членів та чотири тижні за приєднання 100 і більше нових членів. Дітям, батьки, чи опікуни яких забезпечать їх грамотами Е-20 або Е-18 на суму $3,000 і більше буде признаний безплатний один тиждень побуту на дитячому таборі на „Союзівці".

Найбільше успішним організаторкам — жінкам признати, як і в минулому році, наступні додаткові нагороди:

За найвищу суму життьового забезпечення придбаних нових членів — один том Енциклопедії Українознавства і почесну плякету з нагоди 85-ліття УНСоюзу.

За друге місце у сумі життьового забезпечення придбаних нових членів — англомовну Історію України проф. М. Грушевського, або інше видання „Свободи" і почесну плякету з нагоди 85-ліття УНСоюзу.

За найбільше число нових членів, включно із акцидентовим та льотерійним забезпеченням — книжку видання „Свободи" п.н. „Лука Мишуга" авторства ред. Антона Драгана, або книжку п.н. „Василь Стефаник" авторства д-ра Луки Луцева.

За повне, або частинне виконання квоти призначатиме Округам наступні бонуси: по $2.00 за нового члена Округам, які виконали квоти на 100% та по $1.00 за нового члена тим Округам, які виконали квоти на 75%. Бонуси будуть виплачувані тільки за нових членів із життьовим забезпеченням.

Почесні плякети за організаційні успіхи в 1979-ому році одержать Округи в такому порядку: Першу нагороду за найкраще відсоткове виконання річної квоти нових членів, забезпечених грамотами життьового забезпечення, другу нагороду за друге місце у відсотковому виконанні квоти нових членів із життьовим забезпеченням і третя нагорода за придбання найбільшого числа нових членів. Почесні плякети одержать теж такі Округи, в яких всі Відділи придбають у 1979-ому році нових членів.

Для обговорення цього нашого організаційного пляну треба відбути З'їзд голів Окружних Комітетів вже в лютому, або в березні на „Союзівці".

— • —

Головний касир Уляна Дячук запропонувала видати від Головного Екзекутивного Комітету заклик з нагоди року 85-ліття УНСоюзу.

Редактор-емерит Антін Драган звернув увагу, що у предложеному організаційному пляні немає нічого нового. Тому було б добре влаштувати якийсь змаг між найкращими організаторами і призначити у цьому ювілейному році якусь спеціальну винагороду за приєднування нових членів, як наприклад відвідини Европи, коли б організатор придбав у 85-річчя УНСоюзу 85 нових членів. Головний секретар Володимир Сохан потвердив, що за приєднання 85 нових членів із забезпеченням принайменше по $1,000 (життьового забезпечення) УНСоюз міг би заплатити такому організаторові поїздку до Европи, наприклад до Риму. На пропозицію головного організатора Василя Оріховського, що її піддержав заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, вирішено признати кожному організаторові, який придбає в 1979-ому році 85 членів із життьовим забезпеченням принайменше по $1,000, подорож — прогулянку до Риму. Це рішення зроблено одноголосно.

Голова Головної Контрольної Комісії д-р Богдан Футей пригадав, що 1979-ий рік буде Роком Дитини і під тим кличем та під кличем, що фратерналізм є справою родини, повинен УНСоюз повести свою активність.

Головний касир Уляна Дячук порадила, щоб на збори Округ запрошувати на доповідачів досвідчених організаторів — продавців забезпечення інших установ. Цю думку піддержав заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, який ствердив, що поруч зборів Округ можна б влаштовувати конференції продажу забезпечення і на них міг би доповідати наш керівник продажу забезпечення, коли ми такого заанґажуємо.

Редактор-емерит Антін Драган порадив порозумітися із Рідними Школами, щоб діти писали есеї про УНСоюз за спеціальні винагороди. Голова Головної Контрольної Комісії д-р Богдан Футей доповнив це порадою, щоб ці есеї містити на сторінках „Свободи" та „Українського Тижневика" під наголовком, наприклад: „Чому мені подобається УНСоюз?", або „УНСоюз та українська громада". Учасників конкурсу можна б поділити на три вікові групи. Головний предсідник д-р Іван Флис запропонував призначити на нагороди в конкурсі $500 і цю суму відповідно поділити. Цю пропозицію піддержав заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, підкреслюючи, що треба з конкурсу виключити родини членів Головного Уряду і службовиків УНСоюзу та „Свободи", після чого її прийнято одноголосно.

Запропонований організаційний плян головного організатора Василя Оріховського із проголосованими поодиноко доповненнями прийнято одноголосно.

4 (б) ПРИЙНЯТТЯ НА ПРАЦЮ ВАСИЛЯ ДАНЬКА, ЯК КЕРІВНИКА ПРОДАЖУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Головний предсідник д-р Іван Флис: Ми переговорюємо тепер з Василем Даньком про його заанґажування на пост керівника продажу забезпечення. Василь Данько має три роки досвіду на праці продавця забезпечення в американській комерційній установі життьового забезпечення. Він обстоює на тому, щоб підписати з ним договір (контракт) на три роки та зобов'язується приєднувати нам річно нових членів на загальну суму $800,000 життьового забезпечення, в тому 80% грамот життьового та 20% термінового забезпечення. Але умов його затруднення ще не узгіднено.

Голова Головної Контрольної Комісії д-р Богдан Футей поставив запитання, чи ми мусимо підписувати контракт на три роки, та чи можна б договоритися на один рік, як теж, чи ми готові дати такі самі умови праці іншим нашим організаторам.

Головний предсідник д-р Іван Флис потвердив, що ми готові договоритися на таких самих умовах з іншими організаторами, які хотіли б виконувати подібну працю. Він вияснив, що існують великі розбіжності серед членів Головного Екзекутивного Комітету щодо умов затруднення Василя Данька, як відносно його обов'язків, так і його платні та часу, на який мав би бути підписаний контракт з Василем Даньком, тому треба ще далше вести в цих справах переговори.

5. ДОДАТКОВЕ МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ (МЕЙДЖОР МЕДІКАЛ) ДЛЯ СЛУЖБОВИКІВ

Головний касир Уляна Дячук: попереднє наше засідання дало повновласть чотирьом членам Головного Екзекутивного Комітету, затрудненим в Головній Канцелярії, заключити договір про додаткове медичне забезпечення для наших службовиків. Порівнявши пропозиції двох забезпечевих установ, а саме „Еквітебл" та „Пруденшіял", ми ствердили, що „Еквітебл" пропонує нам кращі умовини і нижчу ціну. Тому пропоную апробувати таке забезпечення для службовиків УНСоюзу, „Свободи" та „Союзівки", яке буде нам коштувати біля $15,000 річно. Головний секретар Володимир Сохан піддержав цю пропозицію. Після короткої дискусії, на пропозицію заступника головного предсідника д-ра Мирона Куропася, що її піддержала заступниця головного предсідника Марія Душник, вирішено одноголосно підписати договір про додаткове медичне забезпечення службовиків УНСоюзу, „Свободи" та „Союзівки" із установою „Еквітебл".

6. ЗААНҐАЖУВАННЯ ФІРМИ ЮРІЯ С. ВОЙНОВИЧА ДЛЯ СТАРАНЬ ПРО ПРИДІЛ ФЕДЕРАЛЬНИХ ФОНДІВ НА ДІМ СЕНЬЙОРІВ

Головний предсідник д-р Іван Флис відчитав листа від фірми Юрія С. Войновича з пропозицією зайнятися стараннями про федеральні фонди на Дім Сеньйорів УНСоюзу за відповідну винагороду та передачу адміністрації цього Дому згаданій фірмі Юрія С. Войновича. Заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась запропонував прийняти пропозицію цієї фірми, за виїмком справи адміністрування Домом, чим має би вже займатися сам УНСоюз. Пропозицію цю піддержала заступниця головного предсідника Марія Душник, після чого її затверджено одноголосно.

7. ЗАТВЕРДЖЕННЯ ДИВІДЕНДИ

Головний касир Уляна Дячук запропонувала затвердити на 1979-ий рік ці самі ставки дивіденди та започаткувати переговори про реформу наших ставок дивіденди на черговий рік. Цю пропозицію піддержав головний секретар Володимир Сохан і заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, вслід за чим всі віддали свої голоси за цією пропозицією.

Головний предсідник д-р Іван Флис пригадав, що вже раніше на його пропозицію вирішено плянувати висилку дивіденд прямо членам, коли секретарі Відділів передадуть Головній Канцелярії адреси всіх своїх членів, та що Головна Канцелярія звернеться листами до секретарів Відділів у справі цих адрес членів.

8. ВІДЗНАЧЕННЯ 85-РІЧЧЯ УНСОЮЗУ В 1979-ому РОЦІ

Головний предсідник д-р Іван Флис: для відповідного відзначення 85-річчя УНСоюзу в Ню Йорку ми ведемо переговори про влаштування концерту української симфонічної музики із д-ром Ігорем Соневицьким. Маємо пропозицію заанґажувати 76 професійних музикантів, які виконали б твори Бортнянського, Овсянка-Куликовського, Ревуцького та Соневицького, що їх ще досі ніде не виконано. Повні кошти такого концерту $25,583.75, а приходи із вступів залежні від величини залі, в якій цей концерт мав би відбутися та від відповідної реклями такої репрезентативної імпрези.

Заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась заявив, що кошт цієї імпрези надто високий, та що, на його думку, було б краще за ці самі гроші влаштувати ряд конкурсів народних танців, як також конкурси хорових груп.

Голова Головної Контрольної Комісії д-р Богдан Футей висловився за тим, щоб влаштувати одну велику репрезентативну імпрезу, але рівночасно заохочувати всі наші Округи також у себе відзначувати 85-річчя УНСоюзу.

Після дискусії з участю головного касира Уляни Дячук, головного секретаря Володимира Сохана, головного предсідника д-ра Івана Флиса, редактора-емерита Антона Драгана, заступника головного предсідника д-ра Мирона Куропася і голови Головної Контрольної Комісії д-ра Богдана Футея вирішено відкласти цю справу до дальшого обслідування.

9. ПУБЛІКАЦІЇ УНСОЮЗУ

Редактор-емерит Антін Драган поінформував про одержані пропозиції, щоб УНСоюз фінансував видання Історичного Атласу та допоміг у виданні підручника української мови проф. А. Гумецької, які і про переговори, що їх він вів із авторами Історичного Атласу відносно цієї пропозиції.

Редактор-емерит Антін Драган дальше поінформував, що всі матеріяли Альманаху на 1979-ий рік вже складені і тепер роблять в друкарні остаточну коректу, щоб за тиждень зламати ці матеріяли в сторінки і віддати Альманах до друку. Цей Альманах присвячений 100-річчю народин Симона Петлюри та 85-річчю УНСоюзу. Так само вже закінчено коректу книжки Уласа Самчука п.н. „Слідами Піонерів" і вона появиться в році 85-річчя УНСоюзу.

10. РІЗНЕ

Головний предсідник д-р Іван Флис поінформував, що адміністратор „Союзівки" Володимир Квас дав йому звіт про стан справ на „Союзівці" і про те, що досі немає учителів для курсів українознавства на „Союзівці".

Редактор-емерит Антін Драган пригадав, що були пляни влаштувати ці курси на „Союзівці", як курси провідництва.

Заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась запропонував, щоб хтось виготовив плян таких курсів та предложив відповідні пропозиції, як ці курси влаштувати.

Головний предсідник д-р Іван Флис запропонував, щоб цим зайнявся заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, на що погодився заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, обіцюючи опрацювати пропозицію пляну курсів, коли матиме устійнений бюджет та час, коли можна буде влаштувати ці курси на „Союзівці".

11. ЗАКРИТТЯ ЗАСІДАННЯ

Головний предсідник д-р Іван Флис ствердив, що вичерпано затверджений порядок нарад. Тоді на пропозицію заступниці головного предсідника Марії Душник, що її піддержав заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, головний предсідник д-р Іван Флис закрив наради цього засідання о годині 6:30 вечором.

Володимир Сохан
головний секретар

КҐБ ЗАКИ ДОВІВ...

(Закінчення зі стор. 2)

шановні співвітчизники, хотіли б заспокоїти себе тим, що, мовляв: „ми що? — ми нічого, ми хороші. Чого б то на нас комусь нападати?" Не обманюйте себе цим. Особисто я теж думав, що я — нічого, що я — хороший. І не тільки тоді, коли, скажімо, я ще був аспірантом, а й рік тому, мені і на думку не спало б, що зі мною може трапитись таке, що мало місце 24 жовтня 1978 року. Бо, звичайно, правильно сказано в Конституції СРСР, що добробут, щастя, свобода (і безпека теж) всіх залежить від добробуту, щастя, свободи, безпеки кожного. Правда, таке ж саме твердження можна зустріти не тільки в „Маніфесті Комуністичної партії" К. Маркса і Ф. Енгельса, а й у вченнях найпоширеніших релігій та найвідоміших мислителів світу. І не подумайте, боронь Боже, що я хочу дати ще один рецепт, як ощасливити всіх. Ні, я лише хочу ще раз наголосити, що до того часу, коли у нас за критичне слово будуть саджати в тюрми, тероризувати звільненням із роботи, „профілактикувати" і т. д., ніхто в СРСР (а тим більше, якщо ви українець, білорус, єврей..., тобто не-росіянин) не гарантований від такого. Я вже не кажу про те, що яким би сумирним ви не були б, все таки ви — не він, якому достатньо того, що він має право на працю, їжу і теплий зимовник.

У ЗВ'ЯЗКУ З ПОХОРОНАМИ ГОЛОВИ ПУН
сл. п. Д-ра Д. КВІТКОВСЬКОГО
в СУБОТУ, 24-го БЕРЕЗНЯ 1979 р.
ВІД'ЇДУТЬ
ОКРЕМІ АВТОБУСИ
з НЮ ЙОРКУ до С. БАВНД БРУКУ
від'їзд год. 7-ма рано з під Народного Дому, (ріг 2-га авеню і 9-та вул.).
Телефонічні зголошення приймають:
Р. Л. КУДЕЛЯ (212) 932-6252
і МИКОЛА АНДРЕЙКО (212) 383-3517

СССР накладає вето...

(Закінчення зі стор. 1)

вати до Камбоджі, де населення „скинуло зненавиджений ним режим і стало на нову дорогу політичного життя". Він уважає, що резолюція повинна була „недвозначно" засудити Китайську Народну Республіку за втручання у внутрішні справи В'єтнаму.

Делегат КНР Чен Чу, який голосував за резолюцією, ствердив, що її зміст був „позитивний" і що КНР додержала слова, відтягнувши війська з В'єтнаму.

Представник ЗСА Річард Петрі, засуджуючи СССР за його повонве вето, заявив, що така настанова членів Ради Безпеки ОН унеможливлює будь-яку дію у збереженні миру й безпеки у світі. До нього приєдналися інші члени Ради Безпеки, уважаючи нездібність цього тіла вирішувати важливі справи і що це „серйозно захитує довір'я до Об'єднаних Націй" та ставить його у положення голослівної, але мало ефективної організації.

Раніше цього року СССР та його комуністичні союзники в Раді Безпеки наложили вето на подібну резолюцію в справі засудження В'єтнаму за насильне повалення комуністичного режиму прем'єра Поль Пота.

Т-во „Дністер" 361-ий Відділ УНС відбув Річні загальні збори

У суботу 10-го березня ц. р., о год. 4-ій по полудні в Українськім Народнім Домі в Ню Йорку відбулися Річні Загальні Збори 361-го Відділу УНС. Присутніх було 16 членів. Зборами проводила президія в такому складі: Іван Яремчук — предсідник, Мирослав Кучма — секретар. До Президії попрошено також головного організатора УНС Василя Оріховського. Протокол із попередніх Надзвичайних Зборів відчитав рекордовий секретар М. Кучма. На пропозицію М. Панькова протокол прийнято одноголосно. Предсідник І. Яремчук звітував з діяльности Відділу, розповівши скільки перепон прийшлось перебороти, пов'язаних із передачою документів, як печатки Т-ва та інших документів старою Управою. Привернено частинно престиж Т-ва та довір'я членів до Управи Т-ва. Опісля звітував фінансовий секретар С. Чума, який докладно подав усі приходи і розходи та рух членів станом на 10-го березня 1979 року. За Контрольну Комісію звітував її голова Р. Крупка, подаючи ясний образ цілости фінансової господарки, підкреслюючи однак, що є ще певні неділи, які при дальшій співпраці та добрій волі цілої Управи вкоротці можна буде усунути. Головний організатор В. Оріховський привітав Збори від Головного Уряду УНС, піддав кілька цінних думок, щодо організування нових членів, та радив скликати місячні сходини, чого вимагає статут Т-ва.

Над звітами відкрито дискусію, займали голос: А. Кібюк, Г. Полчі, Г. Яремчук, І. Виноградник, І. Пригода та інші. Вичерпну відповідь дискутантам дали предсідник Іван Яремчук і голова Контрольної Комісії Роман Крупка.

До нової Управи ввійшли: І. Яремчук — предсідник, Г. Полчі — перший містоголова, С. Літепло — другий заступник, М. Кучма — рекордовий секретар, С. Чума — фінансовий секретар, Г. Яремчук — касир і господар. Елеїв і Л. Вербенець — заступники фінансових урядників; Контрольна Комісія: Р. Крупка — голова, М. Андрейко — секретар, М. Виноградник — член; тростисти: І. Яремчук, М. Паньків і С. Літепло. Вирішено вирівняти вкладку до Об'єднаного Комітету, обрано двох делегатів до Об'єднаного Комітету, а то: С. Літепло і М. Виноградника, запрისяжено нову Управу, і на цім Збори закінчено. Переобраний предсідник запросив усіх присутніх на перекуску.

Р. К.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 25-го БЕРЕЗНЯ 1979 р.

ЧІКАГО, Ілл. Річні збори Б-ва св. Володимира 114-ий Відд. о год. 12-ій дня в залі дому парафії св. Володимира. На порядку: звіт урядовців за минулий рік та вибір управи Відділу на 1979 рік. Проситься чл. прибути. — М. Ткачук, пред., В. Бережан, секр.

Вступайте в члени УНСоюзу!